

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Afers Institucionals

Sessions núm. 32 i 33, dimarts 26 de maig de 2026

Presidència de la I. Sra. Judith Toronjo i Nofuentes

Sessió 32 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Afers Institucionals (CAI) s'obre a ****. Presideix Judith Toronjo i Nofuentes, acompanyada de la vicepresidenta, Gisela Navarro Fuster, i del secretari, Oriol López Mayolas. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Cristòfol Gimeno Iglesias](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Ferran Pedret i Santos](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Albert Batet i Canadell](#), [Agustí Colomines i Companys](#) i [Glòria Freixa i Vilardell](#), pel G. P. de Junts; [Josep M. Jové Lladó](#) i [Marta Vilalta i Torres](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Alejandro Fernández Álvarez](#) i [Juan Fernández Benítez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Joan Garriga Doménech](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns; [Dani Cornellà Detrell](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 200-00004/15).
President de la Generalitat, Govern de la Generalitat. Elaboració del Dictamen (text presentat: BOPC 115, 17; esmenes presentades: BOPC 308, 13; informe: BOPC 493, 4).

La presidenta

Bona tarda a tothom. Comencem aquesta Comissió d'Afers Institucionals d'avui, dimarts 26 de maig del 2026.

Projecte de llei per a l'erradicació de l'amiant (elaboració del dictamen)

200-00004/15

Ho fem amb un únic punt de l'ordre del dia en aquesta primera convocatòria, que és el projecte de llei per a l'erradicació de l'amiant. En aquest cas, amb un dictamen que arriba en aquesta comissió i que tenen el guió per a l'elaboració d'aquest projecte de llei i per a aquestes votacions que portarem a terme els diferents grups parlamentaris.

Abans, si hi ha alguna substitució que vulguin notificar a la Mesa... Comencem. Junts?

Glòria Freixa i Vilardell

Des de Junts per Catalunya, la diputada Montse Ortiz substitueix el diputat Albert Batet. O... Com ho fem? *(Veus de fons.)* Clar, però ara tenim el Jordi... *(Veus de fons.)* Sí, no. El diputat Albert Batet és substituït pel diputat Jordi Munell i en la següent convocatòria ja farem un canvi.

La presidenta

D'acord. El Grup Popular?

Juan Fernández Benítez

El diputat Hugo Manchón substitueix el diputat Alejandro Fernández.

La presidenta

Esquerra Republicana?

Josep M. Jové Lladó

El diputat Juli Fernández substitueix el diputat Oriol López, que no el tenim aquí, que és substituït, al seu torn, per la diputada Marta Vilalta.

La presidenta

I, darrerament, el Grup Socialistes i Units per Avançar.

Ivana Martínez Valverde

El diputat Jesús Becerra substitueix el diputat Ferran Pedret. I el diputat David González substitueix el diputat Cristòfol Gimeno.

La presidenta

Per part de la CUP, vindrà la seva ponent, també?

Laura Fernández Vega

Sí. En el cas de la CUP, jo, Laura Fernández Vega, substitueixo l'anterior diputat.

La presidenta

Gràcies.

Procedirem, ara sí, a aquest guió per a l'elaboració del dictamen que han rebut en temps i forma.

Pregunto, en primer lloc, al redactor de la ponència, el diputat David González Chanca, si vol intervenir per presentar els treballs de la ponència. *(Pausa.)* No sé si per part dels grups parlamentaris també voldrien fer algun tipus d'intervenció o passaríem en l'ordre de... *(Pausa.)* Seguiríem?

Doncs abans de passar a aquestes votacions, demanaríem, en primer lloc, als portaveus dels grups parlamentaris que confirmin la retirada de les esmenes que es van anunciar en ponència i que tenen també en aquest mateix guió: del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la 48; del Grup Parlamentari del Partit Popular, 66 i 148; de Junts, 67 i 149; dels Comuns, 99, 100 i 117; dels Socialistes, 114, 116 i 182; d'Esquerra Republicana, la 48.

N'hi hauria alguna més per part del Grup Socialistes?

David González Chanca

Sí, presidenta. Nosaltres afegiríem la número 27, número 154 i número 167.

La presidenta

D'acord. En prenem nota.

Algun grup més? (*Pausa.*) No? Doncs procedirem, en aquest cas...

Lluís Mijoler Martínez

Sí. Jo... Presidenta. Disculpeu.

La presidenta

Sí?

Lluís Mijoler Martínez

Respecte de l'esmena 130, que nosaltres, no vaig comunicar abans, però havíem entès que era una transacció del text de l'article 21. Si es considera, estaríem d'acord en que formés part d'aquesta transacció i, si no, la retirariem, la 130. (*Veus de fons.*) Sortia com a no recomanada, però jo, amb les notes que tinc de la ponència, ho tenia com que era una transacció a l'article 21.

La presidenta

D'acord. Si hi ha algun canvi més per part dels grups... Notificar alguna retirada més? (*Pausa.*) No? Demanaria al Grup Parlamentari de VOX: prenem nota del canvi de la substitució per a aquesta sessió i per a la següent? Diputat?

Andrés Bello Sanz

Hola. Yo estoy nombrado ponente por el Grupo de VOX. No sé si tengo que hacer alguna cosa.

La presidenta

Com que no és membre de la CAI, en aquest cas, hi ha una substitució per aquest punt com a ponent. D'acord. En prenem nota des de la Mesa.

I ara sí, després dels canvis que ens han fet arribar en el guió de votació, votem les esmenes recomanades per la ponència segons els grups proposants. En una primera votació, les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Aquí ens ha notificat el Partit Socialistes de fer una votació separada de l'article 241. Per tant, si els sembla, procedirem primer a la votació de totes les que s'especifiquen i, en darrer punt, la 241.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada amb un únic vot d'abstenció i la resta de vots favorables.

Ara passàrem al punt 241, que s'havia demanat la votació separada d'aquesta esmena del Grup Parlamentari del Partit Popular.

Vots a favor...?

(*Veus de fons.*) El 241, que havia demanat separat del Grup Socialistes.

11 vots a favor, si no vaig errada.

Vots en contra?

5 vots en contra.

Abstencions?

1 abstenció.

També quedaria aprovada.

En una segona votació, les esmenes del Grup Parlamentari de Junts. Arran de les votacions separades, votem primer les esmenes 57, 58 i 231.

Vots a favor?

14 vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

3 abstencions.

Quedaria aprovada.

A continuació, seguidament, la resta d'esmenes del Grup Parlamentari de Junts: la 35, la 50, la 138 i la 152, perquè ens han fet arribar des del Grup Parlamentari Socialistes de demanar per separat la 169. Per tant, aquest primer bloc, 35, 50, 138, 152. (*Veus de fons.*) Ai, perdó i la 5 i la 19, que no les veia.

Vots a favor?

16 vots a favor.

Vots en contra?

Cap vot en contra.

Abstencions?

I 1 abstenció.

Quedaria aprovada.

Ara sí, l'esmena 169.

Vots a favor?

11 vots a favor.

Vots en contra?

5 vots en contra.

Abstencions?

I 1 abstenció.

Quedaria aprovada.

En una tercera votació, les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Arran de les votacions separades, votem primer les esmenes 6, 97, 118 i 153, ja que la 113 s'ha demanat a darrera hora.

Vots a favor?

16 vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

1 abstenció.

Quedaria aprovada.

Passaríem ara a la votació de l'esmena 113.

Vots a favor?

Fitxer 2

Onze vots a favor.

Vots en contra?

Cinc vots en contra.

Abstencions?

I 1 abstenció.

Després, les esmenes 106 i 211, també del grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vuit vots a favor.

Vots en contra?

Set vots en contra.

Abstencions?

Una abstenció. Quedaria aprovada.

I, finalment, la resta d'esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que serien la 56, 212, 228, 230. I aquí faríem una votació separada també de la 233, que de moment també ens han fet arribar. Per tant, 56, 212, 228, 230.

Vots a favor?

Tretze vots a favor. Ho he calculat malament, 14 vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Tres abstencions.

I ara l'esmena 233.

Vots a favor?

Vuit vots a favor.

Vots en contra?

Cinc vots en contra.

I abstencions?

Tres abstencions. També quedaria aprovada.

En una quarta votació, les esmenes del grup parlamentari dels Comuns. Arran de les votacions separades, votem primer les esmenes 28 i 202.

Vots a favor?

Onze vots a favor.

Vots en contra?

Cinc vots en contra.

Abstencions?

Una.

I tot seguit les esmenes 32, per un costat.

Vots a favor?

Dotze vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Tres abstencions, 14 vots a favor. Quedarien aprovades.

I, per separat, l'esmena 204.

Vots a favor?

També 14... No. Perdó. Ara sí, 11 vots a favor, 9, 9.

Vots en contra?

Cinc vots en contra.

Abstencions?

Tres abstencions.

I en darrer lloc, l'esmena 125, també dels comuns. A l'esmena 125 dels Comuns.

Vots a favor?

Tretze vots a favor, no, perdó, 14 vots a favor.

Vots en contra?

Dos vots en contra.

Abstencions?

Una abstenció.

I en una cinquena votació, les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la 59, la 60, 137, 147, 150, 181 i 214.

Vots a favor?

Setze vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Una abstenció, també quedaria aprovada.

En segon lloc, votem les esmenes transaccionades en ponència, la 102.

Vots a favor?

(Remor de veus.) És la 102. *(Remor de veus.)* Ah, perdó, perdó, perdó. Seria la 5, la 18, la 19, la 20 i la 34, que són les transaccionades.

Vots a favor?

Si voleu, tornem a... Serien 14 vots a favor.

Vots en contra?

Dos vots en contra.

I abstencions?

Una abstenció.

Tot seguit votem les transaccions 6, 11, 17, 25 i 28.

Vots a favor?

Catorze vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Tres abstencions.

Finalment, votem la resta de transaccions que tenen llistades.

Vots a favor?

Setze vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Una abstenció.

En tercer lloc, votem les esmenes tècniques, dues per a les votacions separades, Votem primer l'esmena tècnica número 1.

Vots a favor?

Setze vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Una abstenció. Quedaria aprovada.

I ara, l'esmena tècnica número 2.

Vots a favor?

Catorze vots a favor.

Vots en contra?

Dos vots en contra.

Abstencions?

Una abstenció. Quedaria aprovada.

En quart lloc, votem les esmenes no recomanades segons els grups propositants. En una primera votació, les esmenes del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, que són un total de 22.

Vots a favor?

Un vot a favor.

Vots en contra?

Catorze vots en contra.

I abstencions?

Dues abstencions. Quedaria rebutjada.

En una segona votació les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular.

Vots a favor?

Dos vots a favor.

Vots en contra?

Catorze vots en contra.

Abstencions?

Una abstenció. Quedarien rebutjades.

En una tercera votació, les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Arran de les votacions separades, votem primer l'esmena 104.

Vots a favor?

Cinc vots a favor.

Vots en contra?

Serien 11 vots en contra.

I abstencions?

Una abstenció. Quedaria rebutjada.

I després la resta d'esmenes. Aquí el diputat, el ponent relator, ens ha informat que la 27, la 154 i les 167 les retiraven, Per tant, votem la resta.

Vots a favor?

Cinc vots a favor.

Vots en contra?

Nou.

I abstencions?

Tres abstencions. Sí.

En una quarta votació les esmenes del Grup Parlamentari dels Comuns arran de les votacions separades, votem les esmenes..., aquí serien totes aquestes en bloc, però destacar que la 130, ens ha informat el diputat que quedaria retirada.

Vots a favor?

Ah! Hi són totes, perdó. Sí? 173.

Vots a favor?

Cinc vots a favor.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Tres abstencions. Per tant, quedaria rebutjada.

La 176 i 177.

Vots a favor?

Dos vots a favor.

Vots en contra?

Dotze vots en contra.

I abstencions?

Tres abstencions. Quedaria rebutjada.

Ara l'esmena 55 perquè la 130 s'ha retirat.

A favor?

Cinc vots a favor.

Vots en contra?

Dotze vots en contra.

I abstencions?

Una abstenció. Ara quedaria rebutjada.

Ara la 42, la 112 i la 205.

Vots a favor?

Un vot a favor, 2 vots a favor.

Vots en contra?

Catorze vots en contra.

I abstencions?

Serien 1 abstenció.

I, finalment, la 54 i la 206.

Vots a favor?

Dos vots a favor.

Vots en contra?

Catorze vots en contra.

I abstencions?

Ai, no, perdó! Onze vots a favor i abstencions serien 4. Quedaria rebutjada.

I en cinquena i darrera votació, l'esmena del grup parlamentari de Junts, la 180.

Vots a favor?

Quatre vots a favor.

Vots en contra?

Serien 11 vots en contra. Ai, perdó, 12 també.

I abstencions?

Deu en contra i 3 abstencions. Ara sí.

I ara cal votar la resta del text del projecte de llei, que no ha estat objecte d'esmena.

Vots a favor?

Serien 16 vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Una abstenció.

I, finalment, només la resta de la votació de tot aquest text del projecte, amb la incorporació de les esmenes aprovades i el preàmbul i les correccions lingüístiques i de tècnica normativa. El dictamen del projecte per a l'erradicació de l'amiant. Per tant, cal que sigui votat per la resta dels grups en la seva totalitat.

Per tant, en primer lloc, a favor?

Setze vots a favor.

Vots en contra?

Cap vot en contra.

Abstencions?

Una abstenció. I aquestes serien totes les votacions.

I abans d'aixecar la sessió, com coneixen, els faig avinent que, d'acord amb l'article 21 del Reglament, els grups disposen d'aquest termini de vint-i-quatre hores per formular els vots particulars o les reserves d'esmenes per a defensar davant del Ple, si és que ho volen fer en el mateix acte i en prendrem nota amb les reserves anunciades i d'aquesta manera s'aixecaria aquesta primera sessió.

I en uns minuts tindrem la següent convocatòria, amb la presentació del conseller del projecte de pressupostos.

Gràcies

Algú vol reservar-ho ja?

Jordi Munell i Garcia

Ens reservem l'esmena 180. Ens reservem per al Ple.

La presidenta

D'acord. Algun grup més vol anunciar? Comuns?

Lluís Mijoler Martínez

Sí. Fem reserva de 42, 54, 55, 112, 173, 176, 177, 205 i 206. És a dir, totes menys la...

La presidenta

Ara ens ho envia per escrit. Gràcies. Algun grup més vol notificar-ho? Sí, per part del grup popular.

Hugo Manchón García

Sí, bueno, es que no leo bien aquí. Para mantener las enmiendas no recomendadas del Partido Popular, que son 17, 22, 23, 25, 26, 36, 43, 45, 49, 61, 96, 103, 107, 109, 110.

La presidenta

Les no recomanades, tot el bloc de no recomanades.

Hugo Manchón García

Sí, sí.

La presidenta

D'acord. Hi ha algun grup més o ja ens ho notificaran? (*Pausa.*)

Doncs s'aixeca la sessió. Gràcies.

La sessió s'aixeca a...

Fitxer 3

Sessió 33 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Afers Institucionals (CAI) s'obre a ****. Presideix Judith Toronjo i Nofuentes, acompanyada de la vicepresidenta, Gisela Navarro Fuster, i del secretari, Oriol López Mayolas. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents Alberto Bondesio Martínez, Cristòfol Gimeno Iglesias, Ivana Martínez Valverde i Ferran Pedret i Santos, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Albert Batet i Canadell, Agustí Colomines i Companys i Glòria Freixa i Vilardell, pel G. P. de Junts; Josep M. Jové Lladó i Marta Vilalta i Torres, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Alejandro Fernández Álvarez i Juan Fernández Benítez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Joan Garriga Doménech, pel G. P. de VOX en Catalunya; Lluís Mijoler Martínez, pel G. P. Comuns; Dani Cornellà Detrell, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Sílvia Orriols Serra, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Departament de la Presidència. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC). (Text presentat: BOPC 496, 3).

La presidenta

Bona tarda. Comencem la Comissió d'Afers Institucionals amb aquesta convocatòria per a presentar en l'ordre del dia aquest únic punt que és el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026.

**Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya
per al 2026 (compareixença del Govern)**

200-00026/15

I ho fem amb la primera compareixença del Govern per informar sobre el contingut del pressupost del departament i dels organismes i les entitats que en depenen. Ho fem avui acompanyats de l'honorable conseller, senyor Albert Dalmau i Miranda, també en representació de la Secretaria General de la Presidència, la senyora Eva Giménez Corrons, i la resta de membres del departament que l'acompanyen, i a qui hi donem la benvinguda.

Per fer una mica de recordatori de les intervencions i dels temps que hi haurà, en primer lloc, intervindrà el conseller, per un temps màxim d'una hora. En cas de sol·licitar-se podria haver-hi una suspensió, si ho consideren oportú o si ho demana algun grup. A continuació, hi haurà la intervenció dels grups parlamentaris, per un temps de deu minuts, finalitzant amb el grup parlamentari que dona suport al Govern, amb respostes del conseller de trenta minuts. Tornant als grups parlamentaris, cinc minuts. I finalment, acabant també amb una intervenció màxima de quinze minuts per part del conseller.

Així que no m'allargo més i li dono la benvinguda. Molt bona tarda, conseller. I endavant, per aquest temps d'una hora.

Gràcies.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Molt bona tarda i moltes gràcies, presidenta, als membres de la Mesa i diputats i diputades, als portaveus també de cadascun dels grups.

Permetin-me començar, doncs, saludant i agraint la presència també de la secretària general del Departament de la Presidència, secretària de Mitjans, de Telecomunicacions, Transformació Digital, de Governos Locals i Relacions amb l'Aran, de la secretària de Funció Pública, la directora de Coordinació Interdepartamental, la directora de Serveis del nostre departament i dels membres del gabinet que avui ens acompanyen del conjunt del Departament de la Presidència, no?

Bé, ara sí, ara sí, presentem aquests pressupostos per segona vegada i crec que podem afirmar que Catalunya tindrà els pressupostos que es mereix, que Catalunya

per fi assenta les bases per recuperar aquesta normalitat a base d'anar aprovant els diferents pressupostos, perquè són una eina de transformació per al país, perquè són una eina de transformació de la nostra Administració, perquè són una eina de transformació del conjunt dels municipis del país, i perquè són i seran una eina necessària per fer funcionar Catalunya.

I abans de començar, permetin-me, doncs, començar agraint; començar donant les gràcies a les persones que el fan possible en aquesta tramitació parlamentària, aquest acord que se sustenta en base a dos acords, en aquest cas, amb el Grup dels Comuns, a qui vull agrair la valentia d'haver tirat endavant aquell primer acord de pressupostos que ens ha permès, diguem-ne, mantenir-lo i ampliar-lo, posant èmfasi en qüestions com l'habitatge. I també agrair al Grup d'Esquerra Republicana la valentia de tirar endavant el país assumint aquests pressupostos, havent fet una negociació que ha estat exigent, que ha estat segurament més llarga del que tots hauríem desitjat, però que segurament ha estat profitosa. I bé està el que ve acaba si això ens permet avui presentar aquests pressupostos.

Permetin-me també donar les gràcies al meu grup parlamentari, el Grup dels Socialistes i Units per Avançar, pel treball, la dedicació i l'esforç que hi hem fet per a la sensibilitat territorial, amb el que s'ha estat treballant durant tot aquest temps.

I ho dic amb aquesta contundència, perquè m'ho han sentit dir altres vegades: acordar és en si mateix un acte de valentia. Si coincidim les persones que estem en aquesta sala que el nostre país té reptes de profunditat en matèria social, de cohesió territorial, en matèria climàtica, de la competitivitat de les nostres infraestructures i a la vegada assumim que els ciutadans i ciutadanes ens han configurat un parlament que té diferents sensibilitats, acordar és un acte de valentia per tirar el país endavant. I és un acte a la vegada de responsabilitat i de generositat.

I és veritat que sempre ho han sentit defensar al nostre grup parlamentari –ho han sentit el president de la Generalitat quan estava a l'oposició i ara al capdavant del Govern–, la necessitat que el país tingui pressupostos. Són molts els reptes de fons que té la nostra societat. Són molts els reptes de fons que té el nostre país, Catalunya, i a la vegada som conscients que si volem assumir-los amb ambició, amb ambició social, amb ambició econòmica, amb ambició nacional, cal que el conjunt

dels recursos dels que disposem, els recursos que surten de l'esforç dels catalans i catalanes serveixin per jugar a fons la partida de fons que juga Catalunya en termes –ho he dit– de competitivitat, de vertebració territorial, de lluita contra el canvi climàtic. I aquesta ha de ser la raó de ser dels pressupostos. I sempre ho hem defensat i sempre ens ho han sentit dir, que defensem un país dels acords; que és més valent qui acorda que qui bloqueja; que té més sentit de responsabilitat i més sentit de país qui decideix apartar les seves diferències, buscar espai comú, generar també les nostres pròpies renúncies per ser capaços de que hi guanyem tots.

I en aquest sentit, vull agrair-ho, perquè crec que aquesta ha de ser una forma de fer funcionar el país. El país avança per la via dels acords. Els acords, també, amb el tercer sector social, els acords amb els sindicats, els acords amb les patronals, que també en el cas dels pressupostos, doncs, han incorporat aquesta mirada també de diàleg amb el tercer sector social i amb els agents econòmics i socials del nostre país, i per tant, ho dic, ara sí, a les acaballes del mes de maig, a punt d'entrar al mes de juny, amb l'aprovació d'aquests nous pressupostos que situen aquest sostre de despesa global de 49.162 milions, que és el mateix sostre de despesa fruit de les regles fiscals que ja vàrem aportar en l'aprovació anterior, el que significa 9.126 milions més que la despesa global dels darrers pressupostos del 2023, quasi un vint-i-tres per cent més.

I addicionalment, aquests pressupostos incorporen, fruit d'aquests acords amb les diferents formacions parlamentàries, disposicions addicionals que sumen un total de 4.693 milions per al període 2026-2030; 893, concretament, per a l'any 2026.

D'on surten aquestes disposicions? Ho hem dit, quan vàrem presentar el primer projecte de pressupostos, ja vàrem significar que la nostra voluntat era que aquells pressupostos arribessin acordats a la seva votació final i, per tant, doncs, que el Govern es reservava un marge de discrecionalitat en l'assignació d'algunes despeses a poder finalitzar aquestes negociacions pressupostàries.

Agraeixo –ja ho he dit– als Comuns, en primer lloc, aquell primer acord, i finalment també a la incorporació del Grup d'Esquerra Republicana en aquesta visió compartida del país.

Un dels aspectes fonamentals d'aquest pressupost –i ho he dit– és l'augment de la inversió, dels 4.146 milions. Sempre ho diem, quan un vol veure l'estat de salut de les finances de la Generalitat pot mirar molts indicadors: podem mirar quin és el nostre nivell d'endeutament, com tanquem l'exercici pressupostari i com paguem els nostres proveïdors. Però si volem mirar a on està posat l'accent dels projectes de futur, a on estem capitalitzant el futur de fons en el nostre país, s'ha de mirar l'evolució de les nostres inversions –i em sembla que aquesta gràfica és bastant significativa. Un pressupost que arriba per primera vegada des de l'any 2010 als 4.146 milions d'euros d'inversió de capítols 6 i capítol 7 vol dir que comencem a portar les inversions de la Generalitat a un espai que no s'hauria d'haver perdut mai.

I soc molt conscient que en aquest temps hi han algunes variables que han estat sempre damunt de la taula. Primer, la recepta de l'austeritat que tan mal va fer al nostre país i un infrafinançament crònic del nostre país, Catalunya. A la vegada que saben que aquest Govern, junt amb el Grup d'Esquerra Republicana, hi està treballant per posar solució, com ha sigut també amb aquest nou acord de finançament, que sumarà aquests 4.700 milions.

Però quan veiem aquesta columna d'inversió, crec que és bastant autoexplicativa d'algunes de les coses que han passat en el nostre país i crec que mereix alguna de les reflexions quan a vegades ens preguntem com hem arribat fins aquí. Moltes vegades ens preguntem si Catalunya ha de seguir augmentant de població –i aquest és un debat que deixo per algun altre moment–; el que els demano que ens fem la reflexió és què ha passat mentre Catalunya passava dels 6 milions d'habitants als 8 milions d'habitants en els últims quinze-vint anys. I segurament, amb una inversió tan baixa com la que s'arrossegava dels exercicis dels anys 2015 cap endavant, no hem acompanyat aquest salt demogràfic que ha fet el nostre país, que ha sigut positiu, perquè ens ha enriquit culturalment, perquè ens ha fet créixer econòmicament, perquè ha fet de la nostra societat una societat més rica, més diversa, que és com ha anat creixent Catalunya al llarg del temps –no s'entendria la Catalunya industrial sense l'aportació de persones vingudes també de la resta d'Espanya–, aquest creixement de població que hi ha hagut dels 6 milions als 8 milions no ha estat acompanyat ni de les carreteres, ni dels hospitals, ni de les

escoles, ni de les infraestructures, ni dels trens, ni de l'habitatge necessari per garantir la competitivitat i la cohesió social del nostre país.

I quan es veu una evolució com aquesta, que és perfectament comparable a la que es veu en l'evolució de la inversió en els equipaments educatius, a la que es veu en l'asfaltat de les nostres carreteres, a el que es veu en les inversions, en tant i tants i tants i tants altres serveis públics, veiem que no s'ha estat acompanyant aquest creixement demogràfic dels recursos necessaris d'inversió per seguir transformant el país i adequar-lo a aquesta nova riquesa que se'ns incorporava en forma de major població. I, per tant, poder assegurar una inversió de 4.146 milions, un quaranta-cinc per cent més de la inversió respecte a l'any 2023, significa acompanyar el país a fer un gran salt endavant.

Això es veu en l'explicació de projectes com el pla de barris, el pla de pobles, la inversió que farem en manteniment de centres educatius, el que ens ha permès fer aquest gran salt en l'àmbit del PUOSC.

I és veritat que durant els anys postpandèmia aquesta inversió es va poder anar reactivant fruit de dues coses: en primer lloc, dels fons europeus, que han anat arribant a la seva finalització, i després, d'un millor comportament de l'economia.

També els he de dir que amb això no en tenim prou, que encara hem d'anar donant un pas més enllà si volem poder capitalitzar el nostre país en aquells aspectes que són fonamentals per a la competitivitat econòmica de casa nostra. I això significa que també cal posar damunt de la taula el que ha de significar i el que significa aquesta proposta de nou sistema de finançament que ha d'ajudar justament a poder enfortir els serveis públics de casa nostra i, a la vegada, poder acompanyar aquest ritme de transformació d'inversions; inversions, a la vegada, que saben que el Govern de la Generalitat executa de mitjana al voltant del noranta per cent i que, a més, treballa, com saben bé vostès, també fruit d'un acord amb Esquerra Republicana, en poder assegurar l'execució de les inversions

Fitxer 4

de l'Estat a Catalunya a través del Consorci d'Inversions i, en aquest cas, d'aquesta societat mixta d'inversions. Aquest gran salt quantitatiu i qualitatiu és conseqüència

d'una cosa que ja saben i que a mi m'agrada posar en valor, que té a veure també amb la bona gestió econòmica. Avui la Generalitat està tancant els seus exercicis amb el major superàvit corrent de la seva història, 2.475 milions; el creixement mitjà del PIB català se situa al 2,7, molt per sobre de la zona euro, l'1,3, del 0,4 d'Alemanya, d'Itàlia, el 0,8; la ràtio del deute per damunt del PIB se segueix reduint, la nostra previsió és que aquest any 2026 se situï al 27,4 i pugui baixar fins al 22 quan es cancel·li el deute del FLA, també de nou fruit d'un acord amb Esquerra Republicana. La inversió estrangera segueix sent rècord i l'execució, ho he dit abans, de les inversions de la Generalitat se situa al noranta per cent. La inflació segueix relativament moderada, acumulant de variació anual al mes d'abril ens situa per sota de la mitjana estatal, un 0,4 per sota, i el període de pagament a proveïdors segueix per sota dels 30 dies. Saben que quan vàrem arribar estava situat en els 32-33 dies; ara mateix estem en els 28 i crec que la dada d'aquest últim mes que estem tancant se situa en els 26 dies de pagament, de termini de pagament a proveïdors. Això què vol dir? Doncs senzillament més recursos per a polítiques socials i més recursos per a inversió, com els he comentat abans.

La major quantitat de recursos destinada mai a polítiques d'habitatge, 1.900 milions d'euros per a millorar els ajuts de lloguer, impulsar la construcció d'habitatge protegit i els programes de rehabilitació, en gran part, i fruit de l'ampliació dels acords amb el grup dels Comuns, amb els que vàrem treballar, també en l'àmbit d'Esquerra Republicana, en l'àmbit de la rehabilitació, amb impulsar la creació de 1.000 noves places residencials per fer front a un dels grans reptes de la nostra societat que té a veure amb l'envelliment de la població a Catalunya i la construcció de noves residències, la creació de 900 noves places en escoles bressol públiques o gastar més de 250 milions d'euros en ajuts al transport i al menjador escolar, més del doble que estava previst en el pressupost del 2023, 463 milions per ampliar, reformar i construir nous CAPs i hospitals que, a més, poso èmfasi en aquesta qüestió, perquè fruit també d'un impuls que va donar el Govern anterior, aquest Govern ha pogut donar obertura a 12 nous CAPs al conjunt del país, se n'estan transformant més de 13 durant aquest any. Quasi 1.200 milions per a universitats públiques del país, 570 milions per a les polítiques actives d'ocupació, o 32 milions per enfortir la Hisenda catalana el dia que, a més, saben, avui hem aprovat el contracte programa amb

l'Agència Tributària en el que ha de ser el nostre compromís per al desplegament al cent per cent de la Hisenda catalana. Una inversió que, òbviament, es veu repartida en el conjunt del territori, crec que aquest és un element significatiu. En el quaranta-dos per cent de les 42 comarques, la inversió del capítol 6 –inversions reals– creix per sobre del seixanta per cent i en 6 de les 8 vegueries creix més d'un trenta per cent. A la demarcació del Camp de Tarragona creix un cent setanta-cinc per cent, a Girona, un 42; a Terres de l'Ebre, un 34; a l'Alt Pirineu i l'Aran, un 48; i en total un pressupost que destina, cal a vegades subratllar, més de 7.728 milions que van destinats a l'equilibri i l'organització territorial del país i dels seus governs locals.

I significo aquest perquè aquest és un element central del que ha de ser aquesta articulació de la Catalunya que ha passat dels 6 milions als 8 milions, que no tinguem una Catalunya a dues velocitats, que tinguem una Catalunya cohesionada socialment i cohesionada territorialment, que quan parlem de la prosperitat compartida significa que l'èxit d'aquest creixement beneficiï el conjunt de la ciutadania, sigui quin sigui el seu origen, però també visquin on visquin. I el repte d'articular territorialment Catalunya, vertebrar-la a través d'una xarxa de grans ciutats i ciutats mitjanes, a la vegada que cuidem els municipis més petits del nostre país, forma part d'un dels compromisos d'aquest Govern. Quan aterrem això sobre projectes concrets, ja siguin l'haver desbloquejat l'ampliació de l'hospital Trueta a Girona, ja sigui l'ampliació de l'Hospital Joan XXIII, la transformació del Verge de la Cinta en l'ampliació que estem ara i el salt que hem de fer en els nous solars per a la construcció del nou hospital, quan parlem de les obres del TramCamp entre Cambrils, Vila-Seca i Salou i de la fase 2 que ha de connectar la segona àrea metropolitana del país de Reus i de Tarragona, quan parlem d'haver desbloquejat el polígon Torreblanca, a Lleida, quan parlem del desdoblament de la C-55 o quan parlem de la gigafactoria d'intel·ligència artificial a les Terres de l'Ebre estem parlant de posar fil a l'agulla i de resoldre d'una vegada per totes les bases del que ha de ser el reequilibri territorial del nostre país, perquè volem una Barcelona que li vagi molt bé, però també volem el conjunt del país que li vagi igual de bé que la gran Barcelona. I fer això significa tractar igual els iguals i tractar diferent els diferents, donant suport i eines específiques, com hem fet en el cas dels municipis rurals, amb

l'aprovació d'aquest Decret llei que simplifica els àmbits urbanístics en els municipis rurals.

I dic aquest element d'aquests 7.728 milions d'euros que van destinats a l'equilibri territorial perquè van destinats directament a transferències al conjunt dels ajuntaments del país en diferents programes que aquest Govern ha posat en marxa. I ho vull substanciar, perquè nosaltres no veiem els ajuntaments com un perill o amb recança, no veiem amb desconfiança, veiem els ajuntaments com uns aliats, com uns socis del Govern de Catalunya, com algú amb qui recolzar les nostres polítiques, i a la vegada ho fem amb generositat i agraïment, perquè sovint confiem també en ells, en l'execució de polítiques centrals d'aquest Govern perquè executin part de les transformacions que aquest volum d'inversions creixent requereix de poder comptar amb majors òrgans executors d'aquesta política.

Poso com un exemple el que ha sigut aquest fons de prestació de 100 milions d'euros per a manteniment en el conjunt dels centres educatius del nostre país, que de nou, si miréssim la corba de com han evolucionat les inversions en els centres educatius, crec que ens respondríem nosaltres sols a la pregunta de com ens trobem en l'estat de manteniment de tants centres educatius a Catalunya en referència als barracons, en referència al manteniment general o en referència a la climatització, però també en referència al PUOSC, amb aquests 500 milions d'euros, 60 en aquest pressupost. El Pla de modernització d'equipaments esportius, 120 milions d'euros en total, 28 en aquesta anualitat. El Pla de Pobles, un dels acords centrals amb Esquerra Republicana en aquesta mirada també del país rural i també de les capitals de comarca, amb aquests 400 milions. El Pla de Barris, amb aquests 400 milions globals, també fruit d'aquest acord amb els Comuns, amb aquesta convocatòria que ha sortit ara per raons pressupostàries del Govern, amb 200 milions ampliables quan el crèdit estigui definitivament ampliat amb l'aprovació del pressupost. Amb els 185 milions d'euros del Fons de Cooperació Local, els 100 milions d'euros que he comentat abans del fons de prestació de manteniment d'escoles, o els 450 milions d'euros del contracte programa de drets socials. I a tot això cal afegir el Pla 50.000, amb el que, a través de la col·laboració publicoprivada, executarem 50.000 habitatges de protecció pública en el conjunt del país. I per tant, Déu n'hi do, 7.300 milions al servei de la transformació del país executats colze a colze amb els

ajuntaments, amb els pobles i les ciutats del nostre país, atenent els reptes de les ciutats grans, atenent els reptes de les ciutats mitjanes i entenent els reptes del món local.

Entro ara pròpiament en el que és el pressupost del Departament de la Presidència, que disposa, com vostès saben, d'un pressupost de 1.051 milions per a l'any 2026 i de 435 milions de recursos habilitats fins a l'any 2030, fruit de les negociacions pressupostàries, especialment en el cas del nostre Departament, fruit de les negociacions, en aquest cas –amb permís dels Comuns, que estan més en l'àmbit de territori– amb el grup d'Esquerra Republicana per la incorporació de tot de temes que tenen a veure amb la connectivitat rural, l'àmbit de funcionaris d'habilitació nacional i també amb el Pla de pobles. Aquests 1.051 milions suposen un creixement de més del 12,5 per cent respecte a l'exercici anterior de l'any 2025 i més d'un trenta per cent respecte a l'anterior pressupost aprovat. Tot i així, com ja els vaig exposar en l'anterior compareixença, el pressupost del Departament, sense tenir en compte els recursos habilitats, ascendeix a 701 milions, ja que 350 aniran destinats, com bé saben, a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, en compliment del contracte programa ja aprovat pel Govern anterior. D'aquests més de 700 milions, més de la meitat –i crec que en si mateix torna a ser una declaració d'intencions d'aquesta visió municipalista del nostre Govern–, més de la meitat corresponen a la Secretaria de Governos Locals i Relacions amb l'Aran. De fet, en realitat és bastant més del cinquanta per cent, ja que bona part dels nous recursos habilitats, especialment en allò que té a veure amb aquests 430 i escaig milions que tenen a veure amb Pla de Pobles i altres qüestions vinculades al món rural, sumen en el pressupost de la Secretaria de l'àmbit de Governos Locals. Les nostres prioritats en aquest àmbit poden agrupar-se en tres: la cohesió territorial, la transformació de l'Administració per fer-la més senzilla, i la resta d'administracions i la connectivitat digital. I per tant, insisteixo en aquesta explicació més global del pressupost del Departament, substanciaré aquests tres punts que ens semblen que són rellevants, més que explicar per secretaries, que ja s'entén sota aquestes tres prioritats les secretaries sobre les que s'organitza. I, per tant, cohesió territorial, la segona transformació de l'Administració en el marc de la reforma per fer-la més senzilla a la ciutadania, per fer-la més fàcil i més propera, i també en l'àmbit de la connectivitat i

la seguretat digital, i, per tant, secretaris i secretàries dels àmbits de telecomunicacions, mitjans de comunicació, governs locals i funció pública que queden agrupats sota aquest àmbit.

Sobre l'àmbit de la cohesió territorial, amb aquesta visió del pressupost municipalista, jo ho he dit, aquests són uns pressupostos de cohesió territorial que es destinen més recursos que mai als ajuntaments del país. El pressupost del Departament de Presidència és un pressupost compromès amb el món local, compromès amb els municipis, compromès amb els municipis rurals, compromès amb l'Aran, amb el seu desenvolupament i amb la seva singularitat política i institucional, i amb els projectes dels ajuntaments. I el passo a fixar algunes de les qüestions sobre com ho farem.

Deixin-me començar primer en l'àmbit dels municipis rurals. Vàrem aprovar primer, sorgit del consens de l'Agenda Rural, que també en el marc de les comissions de seguiment que en fem en aquesta mateixa sala amb els grups parlamentaris, vàrem acordar, per gairebé la unanimitat del suport de tots els grups, l'Estatut dels municipis rurals. I ho vàrem dir quan ho vàrem fer, que aquell era un pas molt rellevant, cert, però que la batalla de fons ens la jugàvem en el seu desenvolupament i que podíem construir una norma important, amb un pes simbòlic rellevant però buida de contingut, perquè després no tinguéssim ni la valentia ni els recursos per desenvolupar-la, o podríem desenvolupar una eina amb sentit per a la transformació i acompanyar la transformació dels municipis del nostre país. Perquè creiem en el repoblament? Sí, però creiem abans en l'arrelament de les persones en els seus municipis, en el dret a quedar-se en el teu municipi, en el dret a poder desenvolupar el teu projecte vital en un municipi de 500, de 1.500, de 1.300, fins a 2.000 habitants. I això significa, com he dit en l'inici de la meva intervenció, tractar igual els iguals i diferents els diferents. I aquest desenvolupament de l'Estatut dels municipis rurals, que entre altres coses, ens ha ajudat a determinar què era un municipi rural i no a través del que ha definit la pròpia llei, i per tant, simplifica en els diferents ajuts que fan altres departaments i en el conjunt d'iniciatives què significa quan posem recursos destinats en el món rural a una sèrie de qüestions. La primera, m'hi he referit abans, vàrem aprovar, i espero que en breu puguem convalidar amb ampli consens d'aquesta cambra, aquest decret llei en l'àmbit de les mesures urgents

vinculades a l'urbanisme en el món rural, vinculat a aquesta idea de poder fer les coses més fàcils, que ha de ser compatible protegir el nostre patrimoni arquitectònic, cultural i paisatgístic amb poder garantir que hi hagi un desenvolupament econòmic d'habitatge més senzill, no sotmetre el món rural a unes normes urbanístiques tan estrictes i tan dures com les que es realitzen en el cas de les grans ciutats.

Però a més, ho acompanyem amb tota una sèrie de recursos rellevants vinculats a la transformació d'aquests municipis. I aquí és on vull substanciar un dels elements principals que forma part dels acords amb el grup d'Esquerra Republicana en el marc del Departament de la Presidència, que és aquest Pla de Pobles que hem introduït, com els deia, gràcies a Esquerra Republicana, amb la insistència del diputat López que aquí qui ens acompanya, que crec honestament és un projecte engrescador. Perquè de la mateixa manera que el Govern va decidir recuperar, després d'haver estat eliminat en l'època de les retallades, el Pla de Barris per acompanyar la transformació dels nuclis històrics de barris densament poblats, de ciutats mitjanes i grans del nostre país, ens semblava que, de la mateixa manera que aquesta era una eina molt rellevant des d'un punt de vista de la cohesió social del nostre país, justament ho deia abans, d'un país que ha passat de 6 milions a 8 milions i, per tant, la necessitat d'acompanyar també amb transformació urbana, transformació social dels barris de ciutats i viles del nostre país, ens semblava que havíem de trobar un instrument específic per poder acompanyar també els municipis més petits o els municipis amb més dificultat que afronten altres tipus de problema.

I aquest d'aquí, ho he dit, és un acord rellevant de més de 400 milions, amb una radiografia ràpida d'aquesta Catalunya que els parlava ara, 8 de cada 10 municipis tenen menys de 5.000 habitants, 730 de 947, i això vol dir que quasi un vuitanta per cent dels municipis del país viuen a on hi viuen 1,3 milions de veïns i veïnes, que és al voltant d'un quinze per cent de la població de Catalunya, està en les condicions subjectes en el que ha de ser aquest Pla de Poble. Aquestes xifres cal que hi sumem, si em permeten, les 65 entitats municipals descentralitzades i amb més de 590 municipis d'acord amb la llei que tenen aquesta condició de 261 municipis de menys de 2.000 habitants i 329 específicament, que són aquests municipis d'especial atenció que no arriben a 500 habitants. I, per tant, com els deia, amb la voluntat de trobar una eina de transformació que ens permeti actuar sobre aquests municipis.

Quatre cents milions que van estructurats en quatre línies d'inversió: la rehabilitació dels nuclis urbans, ja sigui en la millora tant de l'espai públic com de la xarxa urbana, la il·luminació més eficient o l'accessibilitat. En segon lloc, la rehabilitació del patrimoni històric i del paisatge que serveixi alhora per potenciar el turisme rural. En tercer lloc, la rehabilitació d'habitatge, nuclis antics,

fitxer 5

millora de l'eficiència energètica o fins i tot l'adquisició d'habitatge, sempre que es destini a lloguer assequible.

I l'impuls, en quart lloc, de les infraestructures necessàries per acollir polígons d'activitat econòmica. Vagi per davant que el nou pla de pobles serà, òbviament, compatible amb la resta de plans i programes del Govern que ha posat en marxa – parlem del pla únic d'obres i serveis, del pla de barris i viles i de la resta de subvencions–, i que s'articula a través de plans anuals amb una dotació de 100 milions d'euros, que distingiran quatre categories de beneficiaris en funció de la naturalesa, no? –aquells que són de menys de cinc-cents, aquells de dos mil, els de menys de cinc mil i les capitals de comarca de menys de quinze mil habitants–, sense cofinançament o amb una aportació mínima respecte al projecte per part dels ajuntaments i entitats municipals descentralitzades més petites, per tant, podent cobrir fins al cent per cent i també amb un sistema de governança en el que, òbviament, hi participaran les entitats municipalistes en el seu conjunt i també les delegacions del Govern.

Crec que aquest és un dels elements centrals d'aquests acords per al reequilibri territorial del nostre país. El nostre objectiu és poder finalitzar les bases el juliol del 26. Espero que amb aquest calendari «apretat» d'aquí a desembre puguem treure la convocatòria entre octubre i novembre del 26, la resolució provisional la puguem fer al desembre, i, per tant, podrem fer la resolució definitiva un cop resoltes les al·legacions l'abril de l'any 2027. Jo els hi vull agrair. Crec que és un dels projectes més bonics que inclou aquest nou pressupost i, per tant, també uns pressupostos que inclouen la mirada de més grups són uns projectes més rics, més diversos, que inclouen més mirades, no?

Ho afegeixo: en l'àmbit del món local saben que també estem amb l'estratègia integral per afrontar la manca de secretaris, interventors i tesorers. Fruit d'un acord en la comissió bilateral, vàrem significar l'acord polític amb el Govern d'Espanya per avançar en el traspàs de la competència de secretaris i tesorers en el nostre país, que es va perdre arran de l'ARSAL. Aquest és un dels elements centrals si volem que el país funcioni. No pot ser que tinguem municipis amb una inestabilitat total sobre les seves places de secretaris i tesorers, interventors i interventores, que són essencials per fer funcionar l'Administració. No pot ser que tinguem municipis a Catalunya on no es convoquen els plens, a on no es fa el pagament de les nòmines, a on no es pot justificar una subvenció perquè falta una figura de secretari o d'interventor. No pot ser.

I aquest és un element que, també els hi he de dir, ha sortit amb la generositat de tothom. Va sortir fruit d'un acord de la bilateral. El Grup d'Esquerra Republicana va presentar iniciatives al Congrés i, finalment, doncs Junts, en una negociació també amb el Grup Socialista al Congrés, va poder acabar aquest viatge compartit perquè retornés a Catalunya la competència de secretaris i interventors. I ho dic perquè saben que tenim gairebé més del quaranta per cent d'aquestes posicions, de les 1.583 que hi n'han pendents de cobrir, i necessitem, en aquest sentit, tirar endavant aquestes convocatòries. Saben que hem fet una primera convocatòria a mig camí abans d'arribar al traspàs de competències, vam fer una primera convocatòria descentralitzada de 218 persones, i avui mateix hem aprovat a Govern la convocatòria de 540 places d'habilitats nacionals, convocades pel Govern de Catalunya, la primera d'ençà de la recuperació d'aquesta competència, que requereix ara, doncs, d'un exercici també de divulgació.

Perquè, també els hi he de dir, de la primera convocatòria, de 218, tot i haver-se presentat o inscrit un miler de persones, diguem-ne, gairebé el cinquanta per cent ja no va entrar en el procés d'examen, i el nivell d'aprovat que anem veient doncs fa que acabarà passant aquest procés un grup minso de persones, la qual cosa ens implica, i aquest té a veure amb un dels altres acords que hem fet amb el Grup d'Esquerra Republicana, que treballem per analitzar quines condicions hem de generar perquè les posicions de secretaris i interventors siguin de major..., o de facilitat en la seva cobertura. I és en aquest sentit que no només tirem endavant les

convocatòries que els hi he comentat avui, amb aquestes 540 places, sinó que també creem un nou fons per a secretaris i interventors, per poder garantir justament en els municipis rurals del nostre país que a aquestes posicions fem la cobertura mínima del sou, del sou necessari per fer la cobertura d'aquestes posicions.

El nostre objectiu ha de ser acompanyar aquests ajuntaments a garantir que tots els ajuntaments del país tinguin garantits per acompanyament de la Generalitat els recursos per poder pagar una posició de secretari o interventor o mitja jornada de secretari interventor en els municipis de menys de cinc-cents, que són els municipis d'especial atenció. I, per tant, per coherència, la retribució serà la mateixa de la que es ve determinant, però parlem d'una dotació màxima d'uns 45.000 euros per a una plaça de dedicació complerta durant tot l'any. I ja coneixen la nostra fixació per reduir la burocràcia, no només als ciutadans, sinó també als ajuntaments, perquè sovint aquests programes per 45.000 euros, si hem d'acabar optant a una subvenció, acaben generant més papers dels que es necessiten..., o del benefici que un acabar rebent. Ho volem fer fàcil i disposar d'aquests diners de cobertura d'aquestes places, que no sigui un maldecap més que la pròpia solució. I, per tant, doncs estem treballant la forma de fer-ho, d'incorporar-ho en el Fons incondicionat de Cooperació Local.

També el conveni amb les diputacions, on volem estendre aquest servei propi que ja fa la Diputació de Barcelona de suport a les funcions de secretaria i interventors, coneguts com SAD. Volem estendre el projecte que a dia d'avui ja tenen en funcionament la Diputació de Barcelona i la resta de diputacions. I aquest és un sistema que els he dir que s'ha demostrat prou efectiu, tenint en compte la realitat de manca d'aquest personal tècnic en l'estructura de molts ajuntaments, especialment en els municipis de menor població, no? I per això impulsarem convenis amb les diputacions per ampliar els programes de beques i captació de talent vinculats als serveis d'assistència tècnica, als que hi destinarem més de 750.000 euros.

Altres mesures de suport? Sincerament, només el pla de pobles i el fons de secretaris interventors ja valdrien, els he de dir, en aquesta consideració d'eines de suport en el món local. Però recordin que ja a l'anterior compareixença els vam anunciar una sèrie de mesures i projectes que, òbviament, avui es mantenen.

Aleshores ja els dèiem que la primera prioritat del departament era la vertebració de Catalunya, i això no ha canviat, més aviat al contrari, amb les noves propostes que els deia s'ha reforçat.

Però vull recordar algunes de les qüestions que ja inclou aquest pressupost. Aquests 60 milions d'euros per seguir executant les anualitats del PUOSC de l'any en curs, que és un dels elements rellevants. La bonificació a través de l'Institut Català de Finances dels interessos dels crèdits per avançar les obres en una de les anualitats del propi PUOSC corresponent a cada municipi, segons la resolució d'adjudicació d'aquests 500.000 euros que hem fet aquest any. Una política que ha tingut una molt bona acollida. Avui s'han sol·licitat més de cent set operacions per valor de 38 milions d'euros, els interessos dels quals abonarà el Departament de la Presidència. Mantenim un programa que l'any passat va ser tot un èxit de convocatòria, que és que tornarem a convocar el programa d'ajuts als municipis rurals per a la contractació d'assistències tècniques i de projectes, tal com ens demanen els propis alcaldes i alcaldesses del país.

Vull posar en valor que l'any passat aquesta ajuda la va rebre més d'un noranta per cent dels possibles beneficiaris. De fet, en si mateix és una mostra clara del seu èxit amb la necessitat de mantenir-ho. En aquest cas, la partida és de 4,5 milions. Mantenim el projecte de foment dels espais multiserveis i de petits comerços, amb l'objectiu d'acompanyar els municipis més petits del nostre país allà on no hi ha un comerç, no hi ha un quiosc, no hi ha un espai de restauració doncs obrir-hi activitat econòmica. I l'augment de més d'un vint-i-sis per cent del Fons de Cooperació Local respecte a l'anterior pressupost, fins a la xifra rècord de 185 milions d'euros, no? Saben que vam anar consolidant, fruit dels suplementes de crèdit, alguns escreixos en el Fons de Cooperació Local que ens semblava adient que formessin part d'aquest pressupost. Per tant, no només consolidem la dotació extraordinària del fons, produïda arran de l'aprovació dels suplementes de crèdit de l'any passat, sinó que l'augmenten en 17 milions més, fins a aquests 185 milions d'euros.

Vull afegir també un element important, perquè en aquesta visió del món local vull significar quina és la rellevància que té, política, institucional, l'Aran i el Consell General d'Aran. Sempre m'ho han sentit dir, que el Govern està plenament compromès amb el reconeixement de la identitat cultural, lingüística, però també

institucional i política de l'Aran a Catalunya, en el seu reconeixement de l'autogovern, en aquesta relació bilateral, i que aquest element que també hem pogut aprovar conjuntament en el reconeixement de la proposició de llei per la singularitat de l'Aran, tenia a veure també amb el reconeixement d'un nou sistema de finançament. Un nou sistema de finançament que acompanyés l'Aran a dotar-se dels recursos necessaris per fer front als reptes que afronta, els seus reptes específics també en matèria lingüística i cultural. Saben del compromís que hem posat al damunt de la taula amb la construcció d'un nou centre de tecnificació en l'àmbit d'esports de muntanya, també en la construcció d'un centre cultural a la Vall d'Aran, però també amb algunes mesures –ho he dit– que tenen a veure amb garantir la suficiència financera i un major marc de corresponsabilitat amb el Consell General, que el passat 15 de maig vam acordar en un nou model de finançament a la Comissió Bilateral que ascendeix a 42,7 milions d'euros, el que suposa un increment de quasi 8 milions més en el darrer pressupost, o, dit d'una altra manera, 19 milions d'euros més respecte al model aprovat el 2019.

Així mateix, el nou model incorpora un fons addicional equivalent al cinc per cent del fons de finançament incondicionat –2 milions d'euros– per als propers quatre anys i que es destinarà a impulsar polítiques pròpies del Consell General d'Aran. I també voldria posar en valor que aquest fons incorpora un mecanisme automàtic d'actualització que permetrà que durant la seva vigència fins a l'any 2030 no depengui de la voluntat d'acord entre les administracions, sinó que es vincula a la regla de despesa de les administracions públiques. I, per últim, incorporem també una partida per al finançament directe de diferents projectes estratègics per a ajuntaments arreu del país. Dit això, en l'àmbit de l'Aran, saben que, a més, vàrem avançar en aquest element de la corresponsabilitat fiscal en el traspàs de la recaptació de l'impost sobre estades en establiments turístics, amb l'objectiu d'afavorir, com els deia, també l'autogovern.

Així que crec que aquest és un pressupost de la cohesió, de cosir els territoris de Catalunya. Només per tots els projectes vinculats als nostres pobles i ciutats crec que val la pena el seu vot favorable en aquest pressupost. I hi insisteixo, crec que mai..., feia molts anys que no s'havien destinat tants recursos com en destina aquest pressupost al que ha de ser la vertebració territorial del nostre país i, sobretot, en

l'enfortiment de les nostres relacions amb els ajuntaments. Entendre –ho he dit abans– que els ajuntaments són uns aliats de la transformació que el país actualment té en marxa. I també vull fer aquest missatge d'agraïment cap a tots ells, perquè sé que descarreguem en ells doncs la inversió d'aquests 100 milions d'euros de transformació d'equipaments esportius, perquè era necessari per poder garantir la seva execució. Ho hem fet amb un mecanisme que redueix la burocràcia a zero, gairebé, i també deixant dos anys per poder garantir la seva execució. Però també sé que era un fons esperat per molts municipis del país, que ens deien: «Ja era hora que la Generalitat tornés a invertir en l'àmbit dels ajuntaments.» I, per tant, bé, crec que aquest d'aquí, avui, és un dels temes centrals.

Vull entrar ara sobre un dels elements que saben que també forma part dels projectes emblemàtics d'aquest departament, que té a veure amb la reforma de l'Administració. Ho he dit moltes vegades: cal corregir el rumb de la nostra Administració. Justament aquells que volem i que creiem en uns serveis públics de qualitat, que són garantia de l'estat del benestar, de les nostres condicions d'igualtat, però que també entenem el sector públic com un generador de l'activitat econòmica i com un facilitador de l'activitat econòmica del nostre país, cal que tinguem un rumb més adequat en el nostre temps. Perquè es comença a generar una distància sideral entre els ciutadans i l'Administració, entre els ajuntaments i el Govern de Catalunya, entre aquelles persones que volen ser ateses per l'Administració i no troben espai per poder ser ateses, que volen ser atesos en el 012 i el cap de setmana el 012 estava tancat, que han de baixar a Barcelona a fer un tràmit sí o sí. I, per tant, deia, hem de fer una transformació de tenir una Administració més propera al ciutadà, més àgil. Jo no demano que desregulem; demano que regulem millor i d'una forma més eficient per no bloquejar un país que ho necessita. No entenc com podem parlar de canvis en la política industrial o canvis en el model econòmic i dependre menys del turisme i, en canvi, tardar tant de temps com es tarda en poder autoritzar una fàbrica de bateries a Catalunya, com saben els diputats de l'àmbit de Tarragona, tan rellevant per poder articular i també vertebrar territorialment el nostre país.

I en aquest sentit, en l'àmbit de la reforma de l'Administració, vull parlar d'algunes qüestions que em semblen importants: el nou model d'atenció ciutadana, la millora de serveis en el seu conjunt i la qualitat de la funció pública i l'atracció de talent.

Sobre el nou model d'atenció ciutadana, una partida de més de 30,5 milions d'euros. Pel que fa al model d'atenció, saben que partim una idea clara. Jo sempre parlo que ha de ser possible en el nostre temps relacionar-te amb l'Administració des del teu mòbil, des de la teva tauleta, ja sigui trucant a través del web de la Generalitat, però també ha de ser possible poder-ho fer presencial i parlant amb una persona humana, que això de persona humana a vegades cal ressaltar-ho en els àmbits de la intel·ligència artificial, no? I, en aquest sentit, crec que estem impulsant... I vull agrair a tot l'equip de la Secretaria de Telecomunicacions i Transformació Digital i a la Direcció d'Atenció Ciutadana justament aquest canvi en la nostra aproximació a com ha de ser la relació entre el Govern de Catalunya i els seus ciutadans. I els he de dir que, malauradament, arribem a coses que el món local té superades de fa molt de temps, com han de ser les oficines integrades d'atenció ciutadana, és a dir, un únic lloc a on no ens anem passant les carpetes de departament en departament i repartits pel conjunt del

Fitxer 6

territori.

Aquest any hem obert i obrirem noves oficines d'atenció ciutadana a la Seu d'Urgell, a Barcelona, a l'Eixample, a la Gran Via, 641, a Puigcerdà, al Penedès, a Vilafranca del Penedès, i hem iniciat els tràmits i obres per obrir les de Tremp, Sabadell, Santa Coloma de Gramenet, Esplugues de Llobregat i Lleida. I per a totes aquestes obres i a les obres de les delegacions territorials, hi destinem més de 15 milions d'euros.

Pel que fa a les delegacions, que són rellevants per poder també articular la veu del Govern en el conjunt del territori, estem actuant en la nova seu de la Catalunya central, on s'està redactant el projecte de la nova seu de Lleida i està en concurs la nova seu de Tremp i licitem la delegació del Penedès. I, a més, ja està en marxa, que crec que és un dels projectes també més bonics del Departament de la Presidència des del punt de vista de l'atenció ciutadana, aquestes cinc oficines mòbils que cobreixen el servei de més de dos-cents municipis, repartits òbviament per les vuit vegueries del país. Saben que era un compromís personal el d'ampliar la prova pilot que el govern anterior va iniciar a les Terres de l'Ebre arreu del país, i

avui és una realitat. Hi insisteixo, ja estan circulant atenent a la població en el conjunt del país, que significa des de fer el tràmit de dependència, a demanar una subvenció, a poder ser renovar l'Idcat mòbil. Avui mateix aquestes oficines passen per l'Alt Urgell, a Organyà i a Cabó, per les Garrigues, a l'Espluga Calba i a Tarrés. Avui estan a Calella i a Sant Vicenç de Montalt, al Maresme; a Freginals i a Ulldecona, al Montsià, i a l'Alt Camp, a Rodonyà i a Mont-ral.

I és en aquesta línia que els deia que també en l'àmbit de la digitalització no només tenim un repte de poder atendre presencialment sense cita prèvia obligatòria, fruit d'una modificació legislativa que vàrem impulsar en aquest Parlament, sinó amb el que ha de ser el nostre gran, també, element de contacte i d'atenció ciutadana, que és el 012, amb aquesta ampliació els caps de setmana, que els he de dir que si el tribunal de contractes, doncs, té a bé finalitzar, espero que puguem reprendre aquesta ampliació del contracte del 012 per poder atendre els caps de setmana, que al final és quan un ciutadà o ciutadana està a casa amb la família i es pot interessar per un tràmit... I aquesta ampliació suposa més de 14 milions d'euros..., el conjunt del nou contracte 012 suposa més de 14 milions d'euros, que trobaran també en aquest pressupost.

En l'àmbit dels nous serveis digitals i en la millora dels tràmits i dels serveis, 55 milions d'euros. Permetin-me que en paral·lel i sense que resulti incompatible amb l'anterior, ja els he dit abans que avui es poden, mentre ha de ser possible desplegar aquesta atenció presencial en el conjunt del territori, avui es poden fer en línia el noranta-quatre per cent dels tràmits de la Generalitat. És a dir..., que vam anar a Estònia, i a Estònia et podies casar online, i això aquí no crec que hi arribem, però en tot cas el noranta-quatre per cent dels tràmits de la Generalitat –et podies casar i et podies divorciar online, allà– es poden fer en línia.

Més de dos mil tres-cents... Sí, sí, això..., als advocats de la sala permetran que... En fi, tornem. Posem-nos seriosos, que... Avui més de dos mil tres-cents tràmits es poden es poden fer online. Es produeixen 2,5 milions d'operacions al dia entre la Generalitat i el món local. I per al manteniment i la millora dels serveis i les plataformes que ho permeten, disposem de 49 milions d'euros al pressupost, que inclou també el reforçament de l'Idcat mòbil, que estem treballant per estendre'l a

més població i generalitzar així un servei fonamental de la relació digital entre la població i l'Administració.

I a la vegada saben que estem fent una nova pàgina web de la Generalitat, una part de la qual, diguem-ne, la més institucional, ja està activa i que ha de servir per trobar la informació i interactuar amb l'Administració, no per perdre's en ella durant unes hores buscant quelcom que probablement no acabis trobat. I pel que fa al compromís de reduir la burocràcia, de simplificar els tràmits necessaris i, en general, fer la vida més senzilla, disposem de 6 milions d'euros en alguns d'aquests contractes que donen suport a aquestes iniciatives. Saben que tenim en marxa aquest programa «Capgirem», a partir del qual estem duent a terme aquesta simplificació, que està finançat amb el Fons de mecanisme de recuperació i resiliència de la Unió Europea, que, com bé saben, finalitza aquest estiu. I, a la vegada, ha de ser un dels elements impulsats fruit d'algunes de les modificacions legislatives que portem en aquesta cambra. Ja ho vaig anticipar, la necessitat que aprovem aquest Avantprojecte de llei de simplificació de tràmits urbanístics i ambientals amb aquesta voluntat que obrir una empresa en el nostre país no costi tant, que fer una reparcel·lació no costi tant, que demanar una llicència d'activitat econòmica no costi tant.

En l'àmbit de la funció pública i d'una ocupació pública de qualitat, permetin-me fer esment al programa de vocacions, no de noves vocacions, amb més de quatre-cents estudiants que s'incorporen amb aquesta vocació d'afavorir el relleu generacional a la nostra organització. A data d'avui ja són quasi tres-cents els convenis signats amb les universitats del país, i ara s'hi incorporaran també els estudiants de la formació professional. En total, superarem els quatre-cents convenis signats durant aquest any. Hi destinarem quasi 4 milions d'euros, amb l'objectiu, com deia, d'una organització que se li jubila gairebé un quinze per cent del seu talent d'aquí a l'any 2030, de poder incorporar aquestes noves mirades de la gent que surt de les universitats i dels centres de formació professional, i que em sembla un dels elements significatius.

D'acord amb el pacte de pressupostos amb els Comuns, també els he de dir que fem aquest esforç en l'àmbit de la funció pública. Un dels elements també centrals també tenien a veure amb el desenvolupament de la Llei d'ocupació pública, amb aquests 16 milions d'euros per a l'Escola d'Administració Pública. I en aquest esforç

que ens demanaven i que òbviament sé que mai serà suficient si parlem de la formació de treballadors i treballadores, però crec que en l'àmbit de l'Escola d'Administració Pública queden recollits.

Una de les nostres prioritats i, de fet, els números crec que ja parlen per si sols, ha de ser..., que saben que hem iniciat els cursos en intel·ligència artificial de caràcter massiu. El nostre objectiu és capacitar el conjunt de la nostra organització en l'ús de la intel·ligència artificial. No veure la intel·ligència artificial com un enemic, sinó veure'l com una eina al servei de l'organització, sota supervisió humana, amb un funcionament ètic, però a la vegada que ens ha de servir per fer més eficient l'Administració de la Generalitat i, per tant, en aquest sentit, saben que estem tirant endavant una oferta formativa amb l'objectiu d'arribar als dos-cents cinquanta mil treballadors i treballadores de la Generalitat de Catalunya.

Els cursos que tenen a veure amb els funcionaris d'habilitació nacional, als quals fa un moment em referia, i que ara s'iniciaran, especialment amb aquestes dues-centes divuit primeres places que vàrem treure. Pensin que més de noranta mil treballadors i treballadores públics han rebut formació a l'escola darrerament, i que em sembla, per tant, un dels elements que em serveix per posar en valor el paper de l'Escola d'Administració Pública i de les nostres polítiques de formació. Una Escola d'Administració pública a la qual se li ha d'incorporar, segur que el diputat Colomines m'ho recordarà, doncs, la llei de l'escola que en breu ha d'arribar al Parlament i, per tant, puguem tenir..., ho deia vostè l'altre dia en la intervenció en el Parlament– que li agafo el concepte que posava damunt de la taula, la necessitat que la Llei d'ocupació pública serà més completa quan veiem en el seu conjunt la Llei d'ocupació pública, amb la llei de l'escola, amb la llei del directiu públic professional, i quina és la interrelació que hi ha entre ells. I, per tant, aquí, la nostra voluntat de tenir mà estesa en el diàleg amb els grups perquè tirem endavant, i què va en l'àmbit reglamentari què va en l'àmbit de la llei. Sí que vostè citava les lleis de la Mancomunitat, des d'aquest punt de vista, des del punt de vista de l'àmbit transformador que havien significat per al país.

En l'àmbit de la connectivitat i la ciberseguretat, que també és un dels elements que saben que ens ocupa, especialment, en el Departament, segueixo en aquest àmbit que és clau per al present, però sobretot per al futur. Deia, en l'àmbit dels serveis

públics connectats, més de 30 milions d'euros. Parlem, en primer lloc, de garantir la connectivitat arreu del territori i de la mateixa connexió efectiva dels serveis públics. Saben que el Govern, el seu compromís és estendre la connectivitat arreu del país aquesta legislatura, que tots els municipis comptin, almenys, amb un punt d'accés a la xarxa de fibra òptica que estem desplegant. Concretament, parlem de quasi 18 milions d'euros per al desplegament de la xarxa a vuit-cents cinquanta municipis, aquesta línia blava que trobaran si van per les carreteres de la Generalitat o per les carreteres de la Diputació; per les de l'Estat, encara no, però espero que en breu. I aquests 11 milions d'euros per garantir la connectivitat dels serveis públics a través del projecte XCAT Connecta. Dic en breu, perquè saben que espero que l'any vinent estiguem passant ja per la N-260 després d'haver resolt tots els permisos burocràtics. A vegades la burocràcia ens afecta també a la relació entre administracions.

Anem a bon ritme, tot i que, com tot, ara els ho deia, ens queden aquestes zones difícils, això requereix més esforços, però per això incorporem també, d'acord amb el pacte amb Esquerra Republicana, una partida de 10 milions d'euros per millorar la connectivitat en l'àmbit rural en aquest mateix exercici. I és evident que en els darrers anys s'han produït avenços rellevants en aquesta matèria de connectivitat fruit d'un esforç compartit. Tanmateix, el context actual ens exigeix anar més enllà i poder consolidar aquest àmbit com un dels pilars estructurals del país. Permetin-me algunes dades, que ofereixen perspectiva d'on venim i on som.

L'any 2019 la inversió era de 2,3 milions i en aquest pressupost hi ha pressupostat més de 17 milions d'euros. Avui, només el 2026, i abans d'arribar a l'equador de l'any, hem desplegat 538 quilòmetres de xarxa de fibra òptica de titularitat pública. A data d'avui ja són 790 els municipis connectats. Això vol dir 223 municipis més que els que tenien accés a aquesta xarxa l'any 2024. És a dir, que hem passat de tenir el 60 al 80 i la previsió és acabar l'any amb 850 municipis connectats, el que ve a ser el 90 per cent dels municipis. I, per tant, ens deixem aquest 10 per cent, que segurament són les zones més difícils, de més difícil accés, per a l'arribada durant la segona meitat de legislatura. Hem pogut connectar Corbins al Segrià, Torrelameu, a la Noguera, Vilanova de la Barca, Segrià, i el Vilosell a les Garrigues, la qual cosa posa alguns exemples d'on ha arribat la fibra òptica en aquest en aquest exercici.

I vull insistir en una qüestió que..., ho dic perquè aquesta és una política de país. Ofereixo aquestes dades que he explicat abans sobre com ha anat evolucionant aquest àmbit de la fibra òptica, amb la idea de que també el país és un exercici de responsabilitat que ens hem anat transferint de governs amb governs. I jo crec que en aquesta comissió i en les meves intervencions en el Parlament, sempre he volgut posar en valor la tasca de governs anteriors, siguin quins siguin. Pel seu color, em puc referir als governs del progrés, i si no als governs d'Esquerra Republicana o els governs de Junts per Catalunya, que han fet contribucions en el país de les quals nosaltres també n'hem sigut hereus. I, per tant, crec que aquest és un projecte que quan un veu el seu inici l'any 2019, amb la visió que es va tenir per part de l'equip d'aleshores de tirar endavant un projecte com aquest, però que ha pogut anar incrementant-se fins a aquest any i espero que en aquesta legislatura veiem completat al cent per cent.

En l'àmbit de la ciberseguretat, només dir-los que amb l'Agència de Ciberseguretat va gestionar un total de 6.544 ciberincidents, que representen un augment del noranta-quatre per cent, gairebé el doble del que vam atendre el 2024. I que es van detectar més de 9.100 milions d'intents d'atacs a les infraestructures de la Generalitat; 7.000 milions es van bloquejar de manera automàtica i immediata, i es van gestionar –ho he dit abans– 6.544 incidents de ciberseguretat en el conjunt del país. I per això, també, vull posar en valor aquesta tasca que fa l'Agència de Ciberseguretat i per això la necessitat d'incorporar 6 milions d'euros addicionals en el seu pressupost.

Podria parlar d'altres qüestions, que segurament ara tindrem espai per poder debatre i comentar durant el debat en aquesta comissió, mantenim aquest compromís des del Departament de la Presidència amb el català a la Catalunya Nord, amb la subvenció a la Bressola que ja estava prevista en l'anterior projecte de pressupostos, consolidant així aquesta xifra de 800.000 euros que vàrem aportar, que ja vàrem anunciar en l'anterior pressupost. I el Pacte nacional de salut mental, que fa aquest escriu de 20 a 25 milions d'euros en l'àmbit de la salut mental. De nou, una incorporació d'Esquerra i concretament del Jovent Republicà a aquestes polítiques en l'àmbit del pressupost.

I per tant, vull finalitzar com he començat. Primer, dient que el país necessitava pressupostos. El país, per avançar, necessitava pressupostos. Jo no entenc la política d'una altra forma que avançar o quedar bloquejats. I crec que en un moment en el que el món ja està prou complicat, que un veu geopolíticament què està passant amb la pugna entre els Estats Units i la Xina, el conflicte a l'Orient Mitjà, les guerres a les portes d'Europa, un creixement estancat en molts països europeus, nosaltres, que aspirem a liderar econòmicament a Espanya i el sud d'Europa, nosaltres no podem condemnar el nostre país a quedar-se bloquejat. I quedar-se bloquejat significa no dotar-nos dels pressupostos i els recursos necessaris per defensar un país de la màxima ambició, de no fer infraestructures, perquè tots hi busquem el matís i la coma, a no prendre decisions valentes per por al què diran.

Crec que el país ha de fer un exercici de valentia, perquè també els he de dir els nostres competidors no ho fan, o bé perquè gaudeixen de majories absolutes o bé perquè no tenen gaires romanços. I nosaltres, sé que aquest exercici de discrepància és lògic i és legítim i, per tant, doncs, en aquest Parlament s'han d'expressar visions diferents. Per això hi ha Govern i hi ha oposició, però de la configuració parlamentària que tenim se'n desprèn que estem obligats a que aquells que volem que el país funcioni, posar-nos d'acord perquè el país avanci. Si nosaltres volem que Catalunya sigui líder en cohesió territorial, en cohesió social, en polítiques d'innovació, en polítiques de transferència tecnològica; si volem que sigui líder en els seus serveis públics, si volem afrontar alguns dels reptes que hi ha al país. Jo crec, honestament, que el nostre país ho té tot perquè li vagi bé. I malgrat tot, no vull negar que el nostre país té reptes i té problemes. I sé que alguns sortiran en el debat que hi ha aquí. Què fem? Ens els mirem des de la barrera o decidim donar un pas endavant i decidim afrontar els problemes de cara que té el país.

No se'ns escapa que el país té un repte enorme en matèria ferroviària, en matèria de Rodalies, però a la vegada el nostre país ha de ser capaç d'afrontar els reptes de manteniment

Fitxer 7

i transformació a la xarxa de rodalies que pugui plantejar projectes ambiciosos de transformació i articulació territorial, com ha sigut l'acord per a la línia orbital ferroviària. El nostre país té un problema d'infrafinançament, cert, i portem molt de temps denunciant-lo. Però aquest Govern, després de dos anys, ha pogut posar damunt de la taula una proposta, acordada en aquest cas amb el grup d'Esquerra Republicana i amb el Govern d'Espanya, per incrementar una proposta de nou finançament.

Clar que tenim un repte en matèria d'habitatge i ha sigut també gràcies als acords en matèria dels comuns o en l'àmbit del transport públic, amb el manteniment de les bonificacions del transport públic en el conjunt de la legislatura, amb un compromís amb els comuns que l'hem pogut posar en marxa. I, per tant, agraeixo el suport de tots els grups parlamentaris que permeten que aquest pressupost pugui tirar endavant. Els asseguro que aquest és el pressupost que el país necessitava, que té la màxima ambició i la màxima ambició social, la màxima ambició territorial i, també els hi he dir, la màxima ambició nacional.

I amb aquest objectiu per defensar les polítiques socials, per defensar la llengua, per defensar la cultura, per defensar la competitivitat econòmica del nostre país, calia arribar a acords. L'alternativa era condemnar el nostre país al bloqueig i a no avançar. I els acords es fan parlant entre persones que pensem qüestions diferents, que tenim horitzons diferents però buscant espai comú, buscant punts d'acord. Si a vegades poséssim més èmfasi en buscar els punts d'acord que en buscar les diferències del país, segurament avançaríem més ràpid.

I és en aquest sentit que avui arriben aquests pressupostos al Parlament amb aquesta vocació de ser aprovats. Però de la mateixa manera que faig aquest agraïment als grups que permeten la seva tramitació i la seva aprovació, també ho faig en els grups que no ho faran. M'agradaria, diguem-ne, que no fos així i m'agradaria que aquests pressupostos arribessin amb un ampli consens, però sé que les aportacions que fan també són aportacions amb ànim constructiu, que sé que ho fan des de la seva visió d'estimar també Catalunya. Que ens separen coses, jo crec que són més les que ens uneixen que les que ens separen i, per tant, espero que al llarg del desenvolupament d'aquest pressupost, de les polítiques que farem,

del desenvolupament de la resta d'acords, ens puguem trobar també amb la resta de grups parlamentaris.

Tothom que estima el país està cridat a poder contribuir per la base dels acords, a ajudar a tirar el país endavant. I aquesta, que és una lliçó que tots veiem en els alcaldes i alcaldesses del país quan parlem amb el món local, abans he fet èmfasi en un pressupost d'àmbit municipalista, vull dir que em trobo molts alcaldes i alcaldesses del país, que tenen majories absolutes i malgrat tot, acorden els pressupostos. Podrien no fer-ho, però decideixen acordar els pressupostos. I aquesta forma de fer que és tan pròpia de Catalunya, que ens la trobem recurrent el país amb alcaldes i alcaldesses de tots els colors polítics, crec que fora bo que ens expliquessin tots els uns als altres amb aquest exercici d'humilitat i generositat que hem de tenir, ho deia, per fer funcionar el país. Crec que és la millor contribució que li farem a Catalunya i la millor contribució que ara li podien fer era aprovar aquests pressupostos. I, per tant, amb aquesta ambició, amb sis mesos que tenim per endavant per finalitzar l'execució d'aquests pressupostos, doncs ara toca volar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller. A continuació, a la sessió informativa i tal com estava previst, si algun dels membres i dels grups parlamentaris volgués sol·licitar quinze minuts de recés o aturar uns minuts la sessió, no? Per part del conseller? Doncs seguiríem amb les diferents intervencions i amb l'ordre que hi havia estipulat, començant per el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Passaria el torn de paraula per un temps de deu minuts a la secretària primera i diputada d'aquí, de Junts per Catalunya, Glòria Freixa. Endavant.

Glòria Freixa i Vilardell

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies avui, conseller i també secretària general. Vostè avui ens fa un anunci orgullós que ja tenen pressupostos i que això és un sentit de responsabilitat. Però jo crec també que si vostè és honest amb vostè mateix, sabrà que no són uns pressupostos justos per als catalans. No és un dir, no és una manera de parlar. Nosaltres crec que cada català, amb la seva feina i també cada emprenedor i cada empresari amb el seu esforç dia a dia, crec que sap que això

hauria de revertir en el seu propi benefici i que hauria de tenir els millors sistemes educatius, el millor sistema sanitari només en base a l'esforç que fa cada dia.

Però el sistema, per nosaltres, per als catalans, és absolutament pervers. Tot allò que generem amb el nostre esforç no ve mai revertit amb nosaltres mateixos. No ho tenim. I sempre hem d'esperar que hi hagi un altre que ho decideixi. És a dir, des de Madrid vindrà la decisió de què és el que cal aportar als catalans després de que ells hagin fet aquest esforç. I encara és més pervers quan ja s'ha decidit què ens pertoca a cada un de nosaltres, que tampoc es compleixi amb la inversió ja promesa. És a dir, acabem amb una retallada amb allò que ens pertocaria i amb una segona retallada amb el no compliment d'allò que s'hauria d'haver invertit a Catalunya.

Jo considero sincerament que hi hauria d'haver molta més ambició per part del Govern de Catalunya. Nosaltres volem tornar a ser pioners amb tot, com hem estat sempre. I el primer que ha de passar és que el nostre esforç reverteixi en els mateixos catalans. I que no és el pressupost que mereixem els catalans no ho diu Junts per Catalunya. Són dades acreditades pels informes oficials. Segons les dades publicades pel mateix Govern, el dèficit fiscal de Catalunya al 2022 va ser d'un 8,2 per cent del PIB, més de 21.000 milions d'euros. És a dir, que de Catalunya marxa cada any els recursos equivalents exactament a la meitat del pressupost de la Generalitat de Catalunya. I això és absolutament insostenible.

I tenim clar que, perquè els ciutadans de Catalunya vegin ateses les seves necessitats, ens caldria un pressupost de 67.000 milions d'euros. Ja no li parlaré del que seria una Catalunya independent, perquè sé que això sempre els hi surt un somriure, però sàpiguen que probablement estaríem en l'ordre dels 77.000 milions d'euros. És a dir, no hauríem de demanar res a ningú. Ens podrien veure beneficiats del que nosaltres mateixos produïm.

Ara que el partit socialista està governant a la Generalitat de Catalunya, jo crec que ha de ser plenament conscient que nosaltres tenim raó, perquè vostès mateixos veuen les dificultats que això suposa sense el pressupost adequat. Ho canviaria absolutament tot, tot. Canviar la capacitat d'inversió per tenir els millors sanitaris, la millor resposta al que necessita un ciutadà en matèria sanitària, tal com ho mereixen i també en català, que també això suposa un esforç; la millor escola, la millor escola

s'acabaria segurament amb aquests barracons del que vostè mateix parlava, es donarien les ràtios que s'han de donar, hi hauria aquesta escola inclusiva amb l'atenció per tots aquells alumnes que tenen més dificultats; els ajuts per a la gent gran, la dependència, conseller, sap que és una vergonya que s'hagin mort cinc mil persones sense haver rebut encara aquesta ajuda en matèria de dependència i tot això és el perjudici que patim cada dia els catalans.

I també les millores en rodalies. Vostès parlen contínuament i ara ens parlen d'aquest tren orbital l'any 2040. O sigui, ens sembla perfecte que facin això d'aquí l'any 2040. Però mentrestant, si volen connectar tota la Catalunya sense passar per Barcelona, tenen perfectament dissenyat o podrien fer aquest sistema d'autobusos connectat amb freqüències constants que connectin tots, tots els racons del nostre país.

I l'habitatge, conseller, ja ho sé, és un tema també d'inversió. I els catalans tenim els diners que necessitem per produir tot aquest habitatge que de moment encara no està arrencant. I sap que des de Junts per Catalunya amb això hi seríem. Per tant, en definitiva, tindríem tota la capacitat que necessitem per transformar aquest país. I sap com ho tindríem? Que això jo crec que també ho saben, doncs, amb un concert econòmic, que crec que no ha de ser una paraula tabú per al seu partit, perquè crec que això saben que resoldria les dificultats amb la que ara ens trobem. I de fet, el govern Illa, que governa en nom de tots els catalans hauria de ser el primer que hauria de posar les coses sobre la taula i demanar aquest concert econòmic.

I ara parlem de la seva conselleria, conseller. Com li deia, nosaltres hem comprovat totes les partides pressupostàries i una a una són exactament les mateixes que vostès van presentar fa tres mesos i, per tant, li voldríem preguntar concretament aquests 35 milions d'euros que ha anunciat la consellera Romero, que van destinats a la seva conselleria, exactament, doncs a on? Perquè no hem trobat el detall de com seria això. I creiem que quan s'anuncien aquest tipus d'increments, doncs un govern hauria de ser conseqüent i sobretot fiable, perquè si no deixaria de ser transparent i, per tant, la gent jo crec que hi confiaria menys.

Voldria estructurar-ho en cinc eixos que va el seu departament, que és un gran transatlàntic. No crec que tinguem temps en aquest moment, continuarem després,

sinó, però voldria parlar primer del món local i dels consells comarcals, perquè vostè sap que són la primera línia de servei públic allà on el ciutadà veu revertit les seves necessitats. I, és clar, seguim treballant amb limitacions i això no deixa de ser absurd.

Jo li voldria plantejar cinc eixos que Junts per Catalunya ha anat dient una vegada i una altra en les diferents comissions i, de fet, ha aprovat en diverses ocasions com flexibilitzar la regla de despesa, facilitar l'ús dels romanents, exigir els plans econòmics als municipis sense dèficits, deixar-los d'exigir, compensar la pèrdua d'ingressos locals i reforçar el finançament municipal, perquè molts d'aquests acords continuen sense executar-se i ens agradaria que ens poguéss donar una resposta en aquesta matèria.

També pel que fa als consells comarcals. Vostè sap que els consells comarcals acaben donant molts serveis on no arriben els municipis o les diputacions, com són els serveis socials, el transport escolar, els menjadors, promocions econòmiques, assistència als municipis petits. Però ho fan, segueixen amb aquest infrafinançament crònic. I jo voldria que fos sincer amb nosaltres. Vostè creu que cada vegada que aquests reben un nou encàrrec de servei realment ho reben amb aquest pressupost que necessiten per dur-lo a terme? Ens agradaria saber si fos possible la seva resposta.

Sobre el pla de pobles, han presentat uns 400 milions d'euros per executar-lo amb cinc anys i jo li demano, conseller: Si Catalunya no patís aquest infrafinançament, vostè sap que aquest pla –que tan necessari és– el podríem fer amb només dos anys? Crec que això també seria una manera de recapacitar sobre la situació en la que ens trobem els catalans.

I sobre els municipis rurals, també voldria fer una referència. Amplien tot el que és el perímetre de les competències, però no amplien exactament el pressupost. I jo crec que això pot acabar, que si no augmentem proporcionalment el pressupost, el resultat podria ser una reducció del finançament mitjà per municipi i, per tant, jo crec que això afectaria la cohesió territorial real de què vostè parlava.

Anem ara, conseller, a la Funció pública. Hem parlat molt de modernització, però quan analitzem aquest pressupost, la reforma realment no acaba d'aparèixer. És a

dir, ens podria dir on és, del pressupost, exactament la partida per fer aquesta reforma de l'administració, amb les noves lleis d'ocupació, del directiu públic professional o de l'Escola d'Administració Pública? El Govern ens diu que vol reformar l'administració, però amb els números a la mà, la reforma no la veiem. Destina únicament 9 milions d'euros operatius a transformar una administració de més de 300.000 persones, és a dir, quaranta-vuit vegades menys del que es gasta en la televisió pública. Per tant, no veiem el desplegament normatiu clar, no veiem la planificació suficient i no veiem els recursos transformadors.

I després el relleu generacional, vostès en parlen. Ens agradaria tenir aquest mapa de com és exactament tots aquests ciutadans que estan al servei públic que es jubilaran en els propers anys, com ho farem? Com farem aquest relleu? Perquè vostès ens han retallat en un setanta-cinc per cent les convocatòries d'oposicions, de les noranta-dos al 2023, tan sols previstes per a l'any 2026, vint-i-tres convocatòries. I tampoc ens queda reflectit en aquest pressupost com s'acabarà amb l'abús de temporalitat que el Govern té l'obligació de resoldre. Per tant, també saber si hi haurà un canvi en el model d'oposicions. Ja li vam preguntar a la vegada, l'altra vegada, si això es modernitzarà o seguirem amb els mateixos exàmens d'oposició que fa trenta anys.

I pel que fa a secretaris interventors, doncs sap la importància que això té per Junts per Catalunya, perquè de fet som nosaltres, com vostè ja ha dit, que vam negociar aquesta gestió en aquesta matèria competencial. M'agradaria que puntualitzés una mica, avui ha explicat aquí, doncs, que revertirà això en els municipis de menys de dos mil habitants. Ens agradaria saber si només aquests 20 milions faran efecte en aquests municipis o realment s'està plantejant per a tots els municipis perquè sap que això és un bloqueig constant al funcionament d'aquests ajuntaments? Vostè mateix ho ha dit. Quin calendari és el que tenen present? Com pensen adaptar aquest sistema de selecció i provisió a la realitat institucional catalana? I concretament, dels 35 milions d'euros pactats addicionals, quants van a secretaris i interventors?

Acabo amb aquesta i ja seguirem després amb polítiques digitals. Nosaltres hem aprovat en aquest Parlament el bo social digital, perquè la bretxa digital no es tracta només d'un tema tecnològic, sinó que es tracta d'un tema d'igualtat d'oportunitats.

Sense connectivitat assequible, doncs, milers de famílies, gent gran i joves queden fora de l'educació en línia, dels tràmits administratius, de les oportunitats laborals i, fins i tot, dels sistemes d'alerta pública. Per tant, creiem que és prioritari i creiem que si el sistema legislatiu i el poder legislatiu, que som nosaltres, ha aprovat això, doncs crec que seria de rebut –ja vaig acabant, acabo, presidenta– que això es veiés reflectit en el pressupost de la Generalitat de Catalunya perquè, com a poder executiu, haurien de donar compliment.

I, presidenta, acabo amb una pregunta i és molt clara i després ja seguiré: Podran executar els 4.146 milions d'euros en sis mesos?

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, amb el diputat Oriol López, també per al temps de deu minuts. Gràcies.

Oriol López Mayolas

Moltes gràcies, presidenta. Secretària general de la Presidència. Conseller Dalmau, en primer lloc, donar-li la benvinguda a aquesta comissió. Vostè deia que el país necessita pressupostos. Nosaltres també creiem que els necessita. I per això avui som aquí, per començar aquesta tramitació.

Una comissió que ha de servir perquè s'aprovin uns pressupostos de Generalitat de Catalunya del 2026. Recordem que fa només uns mesos, dos o tres mesos, també vàrem fer una comissió com aquesta i uns dies després es van retirar els pressupostos, perquè no estaven prèviament pactats. Els pressupostos del 26, val a dir, potser seran –potser– els únics que aprovarà aquest Govern del PSC en aquesta legislatura, un contrast marcat també per les intencions del president del país, que ja volia pressupostos el 24 i el 25. Si això no ha estat així, no ha estat pas

Fitxer 8

per culpa dels socis d'investidura, senyor conseller, sinó per la lentitud del PSC a l'hora de desplegar els acords que va signar. Un cop rere l'altre, Esquerra Republicana és qui es carrega a l'esquena el compliment dels acords, és qui els

empeny, els empeny a vostès i empeny el PSOE a l'ambició que necessita aquest país.

Avui, conseller, té un acord perquè, una vegada més, Esquerra ha posat l'ambició. Vostè parlava d'ambició, ambició nacional, i pensem, doncs, que a vegades a vostès els ha costat de trobar. Nosaltres els hem ajudat, i ho hem fet amb responsabilitat, ho hem fet amb compromís de país, orgullosos del pacte assolit. I dir-los que des de l'inici de la gran recessió del 2008, Esquerra sempre ha estat amb el país quan se l'ha necessitat.

Quan el PSC podia condicionar els pressupostos, ens demanava el Quart Cinturó, ens demanava el Hard Rock, ens demanava l'ampliació de l'aeroport. En tot cas, ara que Esquerra Republicana els condiciona, els pressupostos que tenim van en la línia d'un tren orbital i, per tant, esmenem les carreteres i posem trens; en la reversió de la fiscalitat *ad hoc* del Hard Rock i en el traspàs de Rodalies, la gestió del litoral i la governança d'Aena.

Ara que Esquerra Republicana pot condicionar els pressupostos és quan el PSC ja no té cap excusa per posar fil a l'agulla i començar a tapar els forats en la legislació estatal del control de preus.

Per no parlar també –n'ha parlat el Grup de Junts per Catalunya– dels recursos que cal rebaixar del nostre dèficit fiscal, gairebé 22.000 milions d'euros, segons les dades de la mateixa conselleria d'Economia. En primer lloc, dir que l'acord del nou model de finançament, que ha de suposar 4.700 milions d'euros més per any i que per primer cop compleix l'ordinalitat per població ajustada. En segon lloc, amb el desenvolupament d'eines per garantir que Catalunya pugui supervisar l'execució de la despesa pressupostada de l'Estat. I en tercer lloc, amb l'increment de sobirania fiscal, que ha de suposar que la Generalitat assumeixi la gestió de l'IRPF.

Conseller Dalmau, nosaltres tenim clar que aquesta legislatura s'ha d'acabar amb una Catalunya guanyant en recursos, guanyant en sobirania i guanyant en benestar. I ho ha de ser. També gràcies a Esquerra Republicana, la Generalitat de Catalunya té avui el màxim d'ingressos, i tot i això no arribem a cobrir les necessitats del país. Els serveis públics de la majoria de Catalunya no són els que ens mereixem. El gruix de l'atenció dels nostres serveis es deu a l'existència d'aquest dèficit fiscal, marcat

per una actitud històrica colonial de l'Estat espanyol envers Catalunya com un mecanisme més d'extracció de recursos que no pas per garantir el benestar de la ciutadania.

En aquesta situació, Esquerra Republicana tenia, té dues opcions: una, prioritzar el nostre propi interès i el confort ideològic; anar laminant el govern amb pròrrogues, anar dificultant la governança mentre vostès despleguen una agenda per nosaltres poc ambiciosa, que no serveix per fer front als problemes del país ni per complir els acords d'investidura, o posar el país per davant, aixecar la bandera de l'ambició nacional, de l'ambició social en cada nova decisió, en cada negociació per garantir que en sortim reforçats. I fruit d'aquesta responsabilitat i d'aquesta ambició, ens trobem avui aquí amb uns pressupostos que estan en condició de ser aprovats.

Nosaltres estem contents que aquests pressupostos tirin endavant; uns pressupostos que nosaltres, més enllà que ara parlarem del que té a veure, el que ha parlat vostè del seu departament, els hem marcat amb un objectiu de donar respostes als reptes del país. Una primera cosa important per nosaltres és un país fort i equilibrat territorialment. S'ha parlat de la línia orbital, una línia orbital ferroviària que connectarà, ha de connectar 3,5 milions de persones, passant per la segona corona metropolitana. Que, sí, pot acabar el 2040, però que començarà molt abans. Més freqüències per als trens d'alta velocitat de Figueres a Tortosa, passant per les ciutats del país. Continuar amb el desplegament del tramvia del Camp de Tarragona. Més inversió a Rodalies. El pla de joc «Regenera», per rehabilitar nuclis històrics, 160 milions d'euros. Increment pressupostari del pacte nacional per a la indústria fins a 5.000 milions d'euros. També hi hem posat sobre la taula més sobirania: la creació del consorci d'inversions paritari entre Estat i Generalitat; la creació de la societat mercantil d'Inversions a Catalunya per tal de realitzar estudis i projectes i executar inversions de l'Estat al país; desplegar el nou sistema de finançament, que Catalunya ha de poder recaptar 4.700 milions d'euros més anuals –això encara s'ha de votar al Congrés dels Diputats–; reformular el Consorci de la Zona Franca perquè la Generalitat tingui una posició determinant en la governança; avenç en la delegació de competències en la recaptació de l'IRPF; inici de la condonació parcial del deute del FLA; avançament en l'Administració tributària catalana; creació de l'autoritat aeroportuària catalana.

Pel que fa a la millora de la vida de la gent: reforç del pressupost de sanitat en 250 milions d'euros més; reforç i revisió –ho ha comentat vostè– en el model de salut mental infantojuvenil, incrementant fins a 25 milions d'euros els recursos destinats; al pla d'inversions en centres educatius; 50 milions d'euros per a vals escolars; 250 noves aules d'acollida; climatització de les aules del país; més mossos d'esquadra, arribar fins a 25.000 mossos al 2030; dotar de 6 milions d'euros durant el 26 i el 27 el procés de transformació del Carnet Jove.

I finalment, una cosa que per nosaltres és molt important: l'emergència lingüística, la llengua, el català. Reforç de la llengua en l'àmbit digital amb un pressupost de 50 milions d'euros en dos anys; suport i impuls de les entitats que lluiten per la llengua i la cultura al domini lingüístic i, per tant, a la nació completa –País Valencià, a les Illes, a la Franja de Ponent, a l'Alguer–; potenciar la llengua en l'àmbit esportiu, amb una dotació de 10 milions d'euros, i un augment significatiu d'aules d'acollida i cursos de català.

Pel que fa al seu departament, vostè comentava algunes de les coses, que creiem molt importants, que hem pogut pactar: garantir que els pobles de menys de dos mil habitants tinguin secretaris i interventors per continuar funcionant i, per tant, seguir treballant també en el traspàs de competències, secretaris i interventors. Creiem que és una bona mesura, aquests 20 milions d'euros l'any, de poder tenir aquest fons per poder pagar aquests habilitats. Connectivitat a tots els racons del país i, per tant, aquests 5 milions d'euros a l'any perquè a tots els racons del país hi arribi la xarxa. I el pla de pobles –vostè l'ha explicat, no m'hi detindrè– 26-30, una dotació de 400 milions d'euros; una petita, creiem nosaltres, revolució molt important que va començar quan el Govern republicà va posar sobre la taula la llei de l'estatut dels municipis rurals, que després s'ha impulsat durant aquesta legislatura, entre altres, també amb la Marta Vilalta, que és aquí com a relatora de la ponència.

Però, a més, a vostè, com a conseller de Presidència, també li hem de posar alguns deures, conseller. I és que vostè ha d'assegurar que es compleixi allò que Esquerra Republicana ha pactat i que el PSOE ha de traspasar. N'hi ha que són importants, hi ha coses molt importants: la societat mercantil d'inversions, per a tot allò que es pressuposta per part de l'Estat que s'executa a Catalunya; la reformulació del Consorci de la Zona Franca; la creació d'un òrgan bilateral per coordinar la

governança del sistema aeroportuari del país, i la culminació de l'acord de traspasar les competències de seguretat ciutadana a tots els ports i aeroports catalans.

Aquest 20 de maig, conseller, la Comissió Bilateral Govern-Estat ja va certificar alguns d'aquests acords, el consorci d'inversions, la societat mercantil, la línia orbital, la zona franca, la gestió del litoral o el finançament per arribar a 25.000 mossos d'esquadra l'any 2030.

Els acords s'assignen i els acords que es presenten han de portar-se a terme en un termini breu i àgil de temps. I és que no fer-ho acaba contribuint al descrèdit de tots plegats: el descrèdit del Govern, el descrèdit dels qui han participat dels acords, però també del conjunt de la política. Aquest juny, conseller, vostè pot aprovar, vostès poden aprovar uns pressupostos, però comença l'etapa del compliment dels acords. Ara vostès tenen totes les eines per complir i han de complir, començant per fer allò que el país necessita i acordant amb els mestres com garantir el bon funcionament de l'educació d'aquest país, la dignitat de les persones que hi treballen i el bon funcionament de l'escola inclusiva. I immediatament després, posar fil a l'agulla a que Catalunya pugui recaptar l'IRPF. El que depenia només de Catalunya, posar-hi recursos, dimensionar l'Agència Tributària, ja ho estem fent; ara cal que facin el que depèn de Madrid i que s'aprovi no només un nou model de finançament, sinó també el traspàs i la cessió de l'IRPF a Catalunya.

Aquesta legislatura, conseller, pot acabar amb un nou finançament, amb més recursos, amb més sobirania, amb més trens, amb més benestar per a la ciutadania de Catalunya. I des de la responsabilitat amb el país, Esquerra ha optat per fer-ho possible. Tinguin present que no complir els acords no és fallar a Esquerra Republicana, sinó que és fallar al país.

Hi haurà pressupostos el 2026, facin bé la seva feina, conseller. Deia vostè que acordar és un acte de valentia; siguin valents i tinguin ambició, l'ambició que li cal al país.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per part del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, amb el diputat Juan Fernández, també per deu minuts.

Gràcies.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, presidenta. Gràcies, conseller, per la seva compareixença. Gràcies també al portaveu d'Esquerra Republicana pels detalls del nou pressupost de la Generalitat –ho ha explicat, la veritat, vostè millor que el conseller. Es nota que aquí hi ha dos grups que han passat dels «arrumacos» a una cosa més seriosa i, per tant, gràcies pels detalls i gràcies per aquestes informacions que ens ha donat, no només sobre les xifres del pressupost, sinó també sobre el pacte de cadires i de nòmines d'aquest nou consorci que han creat el Partit Socialistes i Esquerra Republicana, que és el consorci del poder a Catalunya.

Conseller, Catalunya necessita pressupostos? Sí, però no qualsevols pressupostos. La seva compareixença avui tenia, en teoria, un objectiu molt concret: explicar per què Catalunya necessitava esperar tres mesos més per tenir uns nous pressupostos. Hem esperat des del Govern de Pere Aragonès, van haver-hi unes eleccions autonòmiques. Vostès han estat dos anys per preparar una proposta; després la van retirar –allò que jo anomeno el *gatillazo presupuestario* del mes de febrer. I ara han presentat vostès una nova proposta. I vostè ha dit: «Ara sí.» I per què abans no? Això és el que m'agradaria que expliqués avui aquí.

I li avanço que després d'escoltar el relat del Govern durant tot aquest temps, la conclusió és bastant evident: aquests tres mesos no han servit per millorar els comptes de la Generalitat ni per adaptar-los millor a les necessitats dels catalans; han servit essencialment perquè el Partit Socialistes acabés d'ordenar el seu acord de poder amb Esquerra Republicana i els Comuns. Perquè aquesta és la realitat de fons que avui vostès intenten maquillar amb grans paraules d'estabilitat, de transformació o de progrés.

Vostè ha dit també: «Catalunya tindrà els pressupostos que es mereix.» De veritat que mereixen els catalans aquests pressupostos? El que tenim davant no és un projecte pressupostari diferent del que van presentar fa tres mesos, sinó pràcticament el mateix pressupost, però embolicat després d'un llarg procés de negociació política orientat a repartir influència institucional i garantir la supervivència parlamentària del senyor Illa i de pagar els favors polítics que necessita el senyor Pedro Sánchez. I això és el que resulta especialment greu. No

tant perquè un govern negociï, que és legítim i forma part de la política, sinó perquè han volgut presentar aquest període com si Catalunya hagués estat davant d'una gran redefinició de prioritats, quan el que han fet en realitat és perdre un temps extraordinàriament valuós mentre els problemes dels ciutadans continuaven exactament allà on estaven.

Durant aquests tres mesos, les famílies catalanes no han vist reduït el cost de l'habitatge, no; els joves no han tingut més facilitats per emancipar-se, no; les llistes d'espera sanitàries no han deixat de créixer, no; rodalies no ha començat a funcionar millor, no; els professionals de la sanitat i de l'educació han continuat denunciant la precarització dels serveis públics; la inseguretat no ha disminuït als barris de Catalunya, no, i la pressió fiscal sobre la classe mitjana continua essent absolutament asfixiant. És a dir, mentre la Catalunya real continuava acumulant frustracions i problemes quotidians, el Govern es dedicava amb Esquerra Republicana a unes altres coses.

I això és el que avui molta gent percep amb una enorme indignació, que el debat no era com aixecar Catalunya –que el debat no era com aixecar Catalunya–, sinó com consolidar una determinada arquitectura de poder entre el Partit Socialistes i Esquerra Republicana.

Per això, resulta impossible no formular la pregunta central d'aquesta compareixença: què justifica exactament aquests tres mesos perduts? Què és el que justifica això? Quina diferència hi ha substancial sobre els pressupostos, sobre els números; no sobre les disposicions addicionals, sinó sobre els pressupostos, en el contingut real dels comptes entre el pressupost que vostès van retirar al febrer i el que avui presenten?

Perquè si anem al nucli de les polítiques públiques, les prioritats continuen sent les mateixes. Continuem davant d'uns pressupostos expansius en despesa pública i administrativa, profundament intervencionistes, orientats a fer créixer l'estructura institucional i perfectament alineats amb l'agenda ideològica dels socis de govern.

Miri, jo li poso un exemple: jo, com veu, estic molt refredat i fa una estona he estat mirant..., com que és un tema d'al·lèrgia, he mirat per agafar cita amb el centre d'atenció primària, i ara mateix, si tu accedeixes a aquest servei, et posa: «En aquest

moment no hi ha disponibilitat a l'agenda del teu professional.» Això és el que veuen cada dia els catalans quan van a agafar cita amb el seu metge de capçalera, que no tenen cita. En què milloren aquests pressupostos la sanitat catalana? En què milloren aquests pressupostos la sanitat catalana?, senyor conseller.

I això és especialment rellevant perquè el Partit Socialistes va arribar al Govern prometent una cosa completament diferent del que està fent –completament diferent. Salvador Illa va assegurar que venia a passar pàgina, a recuperar el sentit institucional, a reconnectar Catalunya amb una

fitxer 9

etapa de normalitat política i de pragmatisme, però aquesta normalitat no es veu enlloc.

Però la realitat és que avui el seu Govern depèn d'Esquerra Republicana, fins al punt d'assumir bona part de les seves prioritats estratègiques, no per assumir i millorar les llistes d'espera, sinó les seves prioritats estratègiques en el procés. De fet, hi ha una paradoxa política molt significativa. Moltes de les coses que l'independentisme no va aconseguir executar quan governava en solitari, les està acabant d'impulsar el Partit Socialista deixant de banda el que realment importa, les llistes d'espera, per exemple. I això es veu en l'obsessió compartida per construir estructures pròpies, per ampliar espais de control polític i per anar apartant progressivament la presència de l'Estat de determinats àmbits claus. Mentrestant, els grans problemes estructurals de Catalunya continuen sense resposta. El que sí que apareix és més despesa política, més estructura administrativa i més recursos destinats a consolidar l'engranatge institucional sobre el qual pivota l'acord entre Partit Socialista, Esquerra i els Comuns. I això és el que explica que molta gent tingui la sensació que aquest Govern viu molt més pendent de satisfer els seus socis polítics, els seus socis parlamentaris, que de respondre a les prioritats dels ciutadans.

Perquè quan un govern destina centenars de milions a ampliar determinades estructures burocràtiques, mentre continua havent-hi barracons a les escoles, serveis col·lapsats i infraestructures absolutament saturades, el que està transmetent és una determinada escala de prioritats polítiques. I el problema és que

aquesta escala de prioritats cada vegada s'assembla menys a la de la societat catalana que vostès governen. La Catalunya que treballa, que emprèn, que paga impostos i que sosté els serveis públics està cansada de veure governs que prometen transformacions històriques –com aquesta línia orbital– mentre Catalunya perd competitivitat, perd qualitat institucional i veu degradar-se els seus serveis essencials, està cansada d'escoltar grans anuncis mentre la vida quotidiana es fa cada vegada més difícil, i està cansada, sobretot de comprovar que els governs sempre troben recursos per ampliar l'estructura política, però mai per alleugerir de debò la càrrega que suporten les famílies. Per això aquests pressupostos no generen confiança ni transmeten ambició per a Catalunya.

Vostè ha parlat de bloqueig, de no facilitar, però i aquests pressupostos, què és el que plantegen? Plantegen continuïtat, plantegen el bloqueig de la Catalunya del futur, continuïtat amb les polítiques que han anat empobrint progressivament Catalunya durant els últims anys, continuïtat amb un model basat en més despesa, més intervenció i més dependència política dels socis independentistes, i continuïtat amb una manera de governar molt centrada en la supervivència parlamentària i molt poc orientada a afrontar reformes profundes. I en aquest context, la pregunta final continua sent la mateixa, i és la pregunta que vostè no hauria d'esquivar: si els pressupostos són essencialment els mateixos, si les prioritats no han canviat i si els grans problemes de Catalunya continuen exactament igual, per què han fet perdre als catalans tres mesos?

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. És el torn del grup de VOX i té la paraula el senyor Garriga.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, presidenta. Gràcies, senyor Dalmau. Bé, jo m'havia preparat, com la resta de diputats, una intervenció escrita, però passo, perquè m'he engrescat i vostè anava parlant i he pres notes perquè no em podia estar de contestar allò que vostè anava dient, no? Ha començat amb un «ara sí!»; ara sí ens han pres el pèl amb les andaluses. Suposo que *los compañeros del PSOE no podían ir a las elecciones regionales con la propaganda de que ustedes pactaran con los separatistas nuevamente, y es una tomadura de pelo.*

Y luego respecto..., claro, «ja tenim..., ara sí!», o sea, estem al maig, és que el seu Govern és un Govern fallit, des del 2023 que no tenim pressupostos. La Generalitat és una institució fallida, des del 2023 que no tenim pressupostos, tot el dia amb pròrrogues. Realment les coses van molt malament. O sigui que ara sí, no; ara sí, tard. A més, qualsevol entitat petita, per molt que sigui una entitat d'escacs de barri, té pressupostos. Jo una recomanació que els faig –suposo que no em faran ni cas, només faltaria– però a l'agost no se'n vagin de vacances i treballin els pressupostos del 27, que si no ja m'ho vaig vindre, estarem al maig o al juny, estarem amb els pressupostos del 27; no ho sé, és una manera de funcionar nefasta.

Després, diu que Catalunya tindrà els pressupostos que mereix. No, són els que vol el PSC amb Esquerra i Comuns, amb més «xiringuitos», amb més cessions als separatistes. Una cessió, per exemple, l'Agència Tributària de Catalunya, «hem de generar nous llocs de treball», no poden tirar dels funcionaris que ja tenim a l'Agència Tributària? Governen vosaltres, posin-se d'acord, que els hi passin els tècnics. Hem de generar realment nova despesa per als catalans, per als treballadors? No podem tirar dels funcionaris de l'Agència Tributària espanyola?

Més ambaixades, més TV3, la Zona Franca. Jo ho estic veient. Ara, realment qui governa a Espanya pot determinar el president de la Zona Franca, el PSC, crec que ara està aquest que era socialista, com es diu..., en Pere Navarro, crec que és el president. El següent serà l'Oriol Junqueras, ja ho estic veient. No podrà ser president aquí i el col·locaran amb crec que són 180.000 euros de sou; més que el president de la Generalitat. S'estan pactant una miqueta la quota d'Esquerra a la Zona Franca, perquè sinó, no té sentit.

Després parla vostè de reptes de profunditat. Jo, això m'he quedat una mica atent i he apuntat «canvi climàtic i feminisme». És que no trepitja de peus a terra, no trepitja de peus a terra. El repte de profunditat és que la gent pugui anar tranquil·la pel carrer, és la seguretat, és l'habitatge, és que treballant pugui arribar a fi de mes i per culpa de les seves polítiques durant dècades no és possible, un treballa i no pot arribar a fi de mes. La immigració descontrolada és un repte també de profunditat.

Després treuen pit de més de 49.000 euros de despesa de pressupostos de la Generalitat, un augment del vint-i-tres per cent, i no sempre és positiu gastar més,

que ho diguin a les famílies, que moltes vegades tenen que gastar menys. No hi ha res que puguin reduir? Res, és impossible, tot està súper ben gastat i s'ha d'augmentar..., no és creïble. Exemples: vostès diuen –per pujar aquest vint-i-tres per cent de despesa, aquests vora 49.000 milions d'euros– recaptació de l'IRPF, augmenta un trenta-set per cent, això són les nòmines dels «currants», dels treballadors, quasi un quaranta per cent més en tres anys, és una autèntica barbaritat. L'IVA, que castiga el consum de les persones a base de la cistella de la compra, augmenta un vint-i-tres per cent. l'Impost de Patrimoni de l'estalvi de les famílies, un 28 a l'ITP per comprar habitatge habitual augmenta un trenta per cent més; successions que castiga també la transmissió de l'estalvi de les famílies, més de mil milions. I ho diuen com una cosa que està bé. La veritat és que jo flipo.

Després, austeritat. Home, austeritat és gastar per TV3 350 milions d'euros? Per a política lingüística, que vostès compren el relat dels separatistes, que aquí és català qui parla català i l'espanyol és una llengua catalana, que surten al faristol: «el meu avi parlava espanyol i jo, gràcies a la immersió, puc...», amb problemes personals; escolti, és una barbaritat gastar un quaranta-tres per cent més, però clar, és el que Esquerra els ha demanat. Cent milions d'euros més, el mateix que gasten vostès, diuen per a transformació local, amb imposició lingüística, feminismes i LGTBI, 600 milions d'euros, no sé..., aquests són els problemes dels catalans, les prioritats?

Acció exterior, com aquí no tenim problemes... Un cinquanta-quatre per cent més, 140 milions més per a Acció Exterior, com que en tenim tants, tot això està solucionat. El senyor Fernández pot demanar cita demà al CAP, no hi ha cap problema, doncs vinga, ajudem a l'Exterior perquè aquí tot va de «fàbula», no? És desesperant.

Després ha dit una veritat, que és que ara tenim 6-8 milions de persones, hem passat de 6 a 8 i que no estem preparats. Ho ha reconegut, jo la veritat és que *prograsa adecuadamente*, gomet per al senyor Dalmau, perquè realment ho ha reconegut. Però clar, és que volen regularitzar a casa nostra cent mil i a tota Espanya mig milió d'il·legals més, per petar els CAPs perquè al senyor Fernández ja li donin cita d'aquí a dos mesos –*ya se te habrá acabado la alergia, no sufras*– pel tema d'educació, pel tema de l'habitatge, pel tema de les ajudes socials que presten els serveis públics a aquesta immigració il·legal i no se'n donen compte. I per culpa d'aquestes polítiques

i de portes obertes i de fronteres obertes i de regularitzar immigrants il·legals, peten els serveis públics, hi ha més inseguretat als carrers –ho demostren les xifres– i, per descomptat, una pèrdua de la nostra identitat en molts dels nostres barris.

Després parla d'un nou sistema de finançament; no ha concretat res, suposo que pactaran el Congrés, ja pactaran... Parlen molt de país, de Catalunya, i per a nosaltres Catalunya és la nostra regió, perquè país, nació, Estat i pàtria és Espanya, però vostès ja han comprat el relat separatista i parlen de país quan es refereixen a Catalunya.

Després també treu pit del superàvit de 2.000 milions d'euros de la Generalitat de Catalunya, més o menys. Ens podríem carregar successions, que són 1.000. Encara podríem estalviar..., vostès això d'estalviar les butxaques dels catalans no va amb vostès.

Després treu pit de la inversió estrangera. Això no sempre és positiu. Els fons d'inversions els tancaran totes les finques, els pisos, les cases, les empreses catalanes, la majoria. Això no és positiu. Això puja el PIB, el PAB, el que vulgui, però no és positiu, no és positiu perquè no tenim el control. Després deslocalitzen empreses i vostès es queixen. Normal.

Després parla del repte de l'envelliment. Ho podria fer al revés, però el repte de la natalitat està enfonsada a casa nostra. A l'any 70 teníem més de 110.000 naixements a casa nostra, la nostra estimada regió, ara a penes arribem als 50.000, menys de la meitat. És desesperant. Tenim una societat que s'està morint envellida i no tenim nanos. Però no, no és cap repte, això no és un repte de profunditat ni res necessari per vostès.

Després vostè diu una frase que ho ha dit dues vegades –he ficat aquí per dos– «tractar diferent al diferent i igual als iguals», jo crec que he pres bona nota. Parla del tema territorial, però el tema nacionalitat no li mola aquí, tractar igual als nacionals i desigual als estrangers, o diferent, això no serveix. La prioritat nacional no els hi agrada, però en canvi, en el terreny territorial, sí. I nosaltres defensem que l'ITP per, per exemple, comprar l'habitatge habitual als nacionals sigui zero, zero que no estiguin per comprar l'habitatge habitual. Això seria tractar diferent els nacionals dels estrangers, però per a vostès això és un pecat mortal. O per les ajudes socials,

tractar diferent als nacionals que als estrangers. En canvi, vostè fa aquesta frase que queda molt bé «tractar diferent al diferent i igual als iguals», però pel tema de prioritat nacional això no li agrada res.

Després diu que vostè és una prioritat del Govern la reforma de l'Administració, i a part ho posava aquí dalt «prioritat reforma de l'Administració», 100 milions d'euros, 100 milions? Però si el pressupost és ridícul. Si destinen 400 milions d'euros per a mitjans de comunicació i propaganda. La prioritat del seu Govern és comprar mitjans de comunicació, comprar mitjans de comunicació que després, per exemple, discriminen a una formació com la nostra.

En definitiva, una intervenció, senyor Dalmau, totalment decebedora, amb frases buides, això sí que pot fer carrera, perquè jo crec –amb tot el respecte, eh?– però és típic de polítics del PSC: reptes, transformació, eines, recursos, plans, posar en valor..., politiqueig, però que no parlen realment del que és la conseqüència de les seves polítiques, que han enfonsat, però de dècades, de dècades, ja amb Felipe González, la natalitat, han atacat la família, han destruït la nostra indústria, han acabat amb el nostre camp i continuen. I evidentment, cada vegada hi ha més diners, 49.000 milions d'euros per a les administracions però menys diners a les butxaques dels catalans, cada vegada..., sí, no faci cara de paciència, però és així. Cada vegada hi ha més diners per als polítics i als catalans els hi costa més arribar a fi de mes, però és que ja ho diuen fins i tot les seves xifres: més de la meitat dels catalans tenen dificultats per arribar a fi de mes, no poden omplir la nevera o no poden anar de vacances. En definitiva..., i per suposat, no poden anar tranquils pel carrer amb por que els puguin atracar.

En definitiva, després de la seva intervenció ens ratifiquem amb la nostra esmena a la totalitat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Seguiríem a continuació pel Grup Parlamentari dels Comuns, en aquest cas, per un temps també de deu minuts, passaria la paraula al diputat Mijoler.

Gràcies.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Bona tarda, conseller, secretari, la resta de l'equip que ens acompanya.

Bé, després d'alguns discursos apocalíptics, jo li haig de dir que aquests pressupostos no són els que els Comuns haurien fet íntegrament de cap de les maneres, però li haig de dir que tinc il·lusió perquè, de fet, tinguem uns pressupostos després que des del 2023 el país estava sense pressupostos.

Bé, ja fa uns mesos que es va posar sobre la taula un acord pressupostari, aquell acord que els Comuns vam subscriure amb el Govern no va prosperar perquè en aquell moment no hi va haver una majoria suficient per aprovar-los, però és evident que les necessitats del país no van decaure només amb aquell tràmit, continuaven les urgències, que són les mateixes avui: serveis públics habitatge, mobilitat i transició ecològica, treball digne, cohesió territorial i democratització de les institucions. I ara som en un escenari diferent, s'obre una oportunitat, deia abans també, perquè Catalunya tingui pressupostos i perquè aquells compromisos que vam treballar no quedin només en un document, sinó que passin del paper a l'execució.

Aquests pressupostos arriben en un moment important per al país. Després dels darrers comptes aprovats, com deia abans, el 2023, ha situat molt bé el conseller la despesa en aquests 49.162 milions d'euros, que és un màxim històric i un 22,8 per cent

Fitxer 10

més que els darrers pressupostos aprovats. També preveu, com diu la «diapo» que tenim aquí, una inversió pública de 4.146 milions d'euros, que és una xifra rellevant, que permet mantenir aquesta capacitat inversora i compensar la finalització de la pèrdua dels fons Next Generation. Per tant, aquest no és un debat menor ni un simple tràmit; estem parlant d'uns comptes que poden marcar el rumb de la legislatura i que han de servir per donar resposta a necessitats immediates i també per preparar Catalunya per als reptes dels propers anys.

El Govern ens presenta aquests pressupostos al voltant de tres grans prioritats: serveis públics, habitatge i inversió. Nosaltres compartim que aquests han de ser els eixos centrals, però hi afegim una exigència política clara: que tinguin una orientació social, ecològica i territorial. Per nosaltres, per tant, la pregunta no és només quant creix el pressupost, en quines xifres, sinó cap a on creix, i aquí és on els acords pressupostaris tenen un paper fonamental. Els acords signats amb els Comuns i amb Esquerra Republicana tenen un impacte de prop de 4.700 milions d'euros per al període 26-30. I, com deia, aquests no són els pressupostos que els Comuns hauríem fet íntegrament, però sí que incorporen aquelles mesures que hem treballat, negociat i defensat perquè el país avanci en la direcció més justa: habitatge assequible, transport públic, transició ecològica, reforç dels serveis públics, economia social, treball digne, feminisme, cultura, llengua i cohesió territorial, entre d'altres.

En habitatge, parlem de més parc públic, més ajuts al lloguer, compra pública, rehabilitació i més eines per als ajuntaments davant l'especulació. En mobilitat, parlem de mantenir les bonificacions de la T-usual i la T-jove, reforçar en autobusos, avançar en rodalies, tramvies, trens tram i en transport públic territorial. En transició ecològica, parlem d'adaptació climàtica, de l'Agència de la Natura, de l'Energètica, de comunitats energètiques, de gestió de l'aigua, de biodiversitat, d'economia circular. En treball, parlem de salut laboral, de la transformació del SOC, d'economia social i cooperativa, de suport a autònoms i sobirania productiva. I en serveis públics, parlem que l'augment de recursos arribi realment a l'atenció primària, a les escoles, als serveis socials, a la dependència, a la inclusió i a les polítiques d'igualtat.

I també és especialment important que aquests pressupostos incorporin una disposició addicional –crec que l'hi preguntava la diputada de Junts– per blindar els recursos i garantir que els projectes previstos per al 2026 puguin tenir continuïtat més enllà del desembre. Aquesta qüestió és per nosaltres clau, perquè moltes de les polítiques que defensem no es poden improvisar ni executar en aquests pocs mesos. L'habitatge públic necessita temps, la rehabilitació necessita planificació, les infraestructures ferroviàries necessiten continuïtat, la transició ecològica necessita estabilitat i els ajuntaments necessiten certes es per poder actuar.

Ara bé, blindar crèdits també significa blindar compromisos, calendari, execució i rendició de comptes. Perquè uns pressupostos no es jutgen només el dia que s'aproven; es jutgen quan les mesures arriben a la vida quotidiana de la gent. I no ens conformem només amb uns pressupostos de xifra rècord; volem que siguin uns pressupostos també de drets rècord en habitatge, en serveis públics, en mobilitat, en transició ecològica, en treball digne i en cohesió territorial. Els recursos, ara, hi són o hi seran; els compromisos hi són. Ara cal que el Govern compleixi.

I, en l'àmbit de Presidència, voldria reiterar la idea que per als Comuns és central: els pressupostos no són només una suma de partides, sinó una eina per fer possible aquests drets, per transformar els nostres barris i les nostres viles i garantir que les polítiques públiques arribin realment allà on han d'arribar. I perquè això passi necessitem una Administració pública forta, àgil, formada i amb capacitat real d'executar. Estem absolutament d'acord en això. Per això valorem positivament que a aquests pressupostos s'hi hagin incorporat una mesura estructural: el reforç de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya com a nucli de la reforma administrativa, la innovació pública i la millora de les capacitats del sector públic. Sovint parlem de grans polítiques públiques –habitatge, salut, educació, etcètera–, però oblidem una condició prèvia: sense una administració pública preparada, aquestes polítiques no es despleguen o no arriben amb prou força. No hi ha bons serveis públics sense una bona administració pública; no hi ha drets efectius si l'Administració arriba tard; no hi ha transformació real si els procediments són massa complexos o si els ajuntaments i la ciutadania es troben davant d'una maquinària que no respon prou bé. Ara bé, els hi fem un *warning*: modernitzar l'Administració no vol dir ni aprimar-la, externalitzar-la o convertir-la només en una estructura de gestió. Per nosaltres, modernitzar l'Administració vol dir donar-li múscul, coneixement, personal format i eines perquè pugui defensar l'interès general.

I això és especialment important, perquè aquests pressupostos incorporen acords que han de tenir impacte directe en la vida quotidiana de la gent. I vull posar-ne dos en valor. El primer, el compromís de dotar amb 400 milions d'euros l'any 2026 el desplegament de la Llei 11/2022, de millora urbana, ambiental i social dels barris i les viles –el que en diem la «lleï de barris». I aquest no és un acord menor; és una aposta per recuperar i actualitzar una política pública que Catalunya necessita: la

regeneració urbana amb mirada social, ambiental i comunitària. Parlem de barris i viles on es concentren desigualtats, dèficits d'espai públic, problemes d'accessibilitat, habitatges envellits, manca d'equipaments o dèficits ambientals. Parlem de territoris on la política pública ha d'arribar amb més intensitat, no amb menys. Per això, destinar 400 milions d'euros al desplegament de la llei de barris i viles és apostar per la cohesió social, per la dignificació dels entorns urbans, per la millora de les condicions de vida i per combatre desigualtats territorials que fa massa anys que s'arrossegueu. En definitiva, és també lluitar contra el feixisme.

Pels Comuns, aquesta és una de les grans mesures transformadores que cal garantir que no quedi només escrita en un acord pressupostari. Ha de tenir calendari, criteris claus, capacitat tècnica, cooperació amb els ajuntaments i una execució efectiva. I aquí és on Presidència té un paper clau, perquè la coordinació institucional, la qualitat administrativa i la capacitat d'execució són imprescindibles perquè aquests recursos arribin realment als barris i a les viles que més ho necessiten.

El segon acord que volem destacar és l'impuls del pla nacional per a l'erradicació de l'amiant, juntament amb un pla de revisió integral de la seguretat estructural i de les condicions d'habitabilitat dels polígons d'habitatges i edificis de protecció oficial construïts abans de 1980, amb una dotació d'almenys 25 milions d'euros. I aquest també és un compromís molt important. Acabem d'aprovar en aquesta comissió fa escassament unes poques hores la ponència final en el tràmit de la llei d'erradicació de l'amiant. És una qüestió de salut, de salut pública, és una qüestió de justícia ambiental i és una qüestió de responsabilitat institucional. Durant massa anys s'ha sabut que hi era, s'ha sabut que era perillós, però no sempre s'ha actuat amb la rapidesa i la contundència necessàries. Erradicar l'amiant vol dir detectar-lo, retirar-lo amb seguretat, substituir-lo i protegir la salut de les persones treballadores i de la ciutadania, però també vol dir mirar de cara a una realitat urbana i habitacional que afecta especialment edificis antics, polígons d'habitatges i promocions públiques construïdes abans de 1980. Per això és tan rellevant que aquest acord incorpori també la revisió de la seguretat estructural i de les condicions d'habitabilitat.

Aquests dos acords tenen una cosa en comú: necessiten una administració que funcioni; necessiten, doncs, planificació, coordinació entre departaments,

cooperació amb els ajuntaments, equips tècnics, procediments clars i necessiten una Generalitat amb capacitat real d'executar. Per això, quan parlem de Presidència no parlem d'un departament abstracte o només institucional: parlem del departament que ha d'ajudar a fer que el Govern funcioni millor, que les polítiques es coordinin millor i que els compromisos pressupostaris es converteixin en actuacions concretes.

I també volem situar aquesta discussió en una idea més àmplia: la democratització de les institucions. Una administració més forta ha de ser també una administració més propera, més comprensible i més responsable davant la ciutadania. No volem una administració que aixequi murs burocràtics, sinó que obri portes, que acompanyi, resolgui i garanteixi drets. I, en aquest marc, el món local continua sent imprescindible. Per això, cal una relació lleial amb els municipis, suficiència financera i espais de coordinació que siguin útils. I, sí, també caldrà abordar el paper dels òrgans de representació del món local, inclòs el consell dels governs locals, perquè no poden ser espais decoratius o congelats, sinó instruments efectius quan les lleis i les polítiques tenen impacte municipal.

Però el debat de fons és aquest: si volem que les polítiques públiques arribin al territori, hem de cuidar les institucions que les fan possibles, i això vol dir capacitat pública i també vol dir finançament i autonomia més enllà del que la Generalitat aplica, una llei de finances locals. Podem aprovar grans partides, podem signar bons acords i podem fixar objectius ambiciosos, però si després les administracions no tenen eines, personal, coordinació i capacitat d'execució, aquests compromisos corren el risc de quedar-se a mig camí.

I acabo. Per això defensarem una administració pública, forta, democràtica, municipalista i útil, que no sigui un obstacle per a la ciutadania, sinó una eina per garantir drets i fer possible el canvi. Celebrem, doncs, l'acord, i celebrem la mirada municipalista del pressupost que ens ha presentat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el diputat Dani Cornellà per un temps de deu minuts.

Dani Cornellà Detrell

Sí; gràcies, conseller. I benvingudes totes les persones que l'acompanyen. Bé, avui, tres mesos després, hem repetit una mica la mateixa història. De fet, he fet servir, per anar-lo seguint, les diapositives de fa tres mesos, perquè han canviat ben poc. En tot cas, hi ha hagut una pèrdua d'informació, però, bàsicament, les dades són exactament les mateixes. I, per tant, doncs aquí el que hem d'analitzar és com és que, tres mesos després, ens venen a presentar exactament el mateix. Sí que és veritat que amb alguns brindis al sol de més –i això sí que ho podem dir– quan vostè ens parla doncs de futuribles, d'acords per al 2030, per al 2040, i diem «brindis al sol» perquè això no es reflecteix en aquests pressupostos. Per tant, és molt fàcil venir aquí a explicar-ho, quan saben vostès que al final estem aprovant els pressupostos d'aquest any, no de l'any 2030, i menys del 2040.

Per tant, tres mesos després tornem a estar aquí per la seva mala gestió, perquè van venir a presentar uns pressupostos que no tenien els suports suficients. I, de fet, i aquí també cal dir-ho, són exactament iguals i van caure perquè en aquell moment doncs Esquerra Republicana va dir que la línia vermella era recaudar l'IRPF, i no van passar els pressupostos i els van haver de retirar. I avui tornem a estar aquí amb el mateix pressupost, però, que nosaltres sapiguem, això de recaptar l'IRPF també és un nou brindis al sol de cares al futur. Bé, aquesta és la realitat d'aquest Govern que tenim, un govern en minoria que ha intentat gestionar com si tingués una majoria absoluta. I la realitat és que, tres mesos després, han hagut de tornar a seure aquí. Però, bé, els hi ha sortit bastant bé i bastant gratis tot plegat.

Ens ha parlat que ens presenta una eina de transformació. Bé, nosaltres dubtem que sigui una eina de transformació. En tot cas, és una eina de continuisme del seu Govern, un govern que s'ha caracteritzat aquests dos anys, en general, per una mala gestió, per un país que cau a trossos, per uns carrers mobilitzats, siguin els serveis públics com l'educació, els sanitaris, la mobilitat –un desastre. I, a sobre, vostès acaben fent el mateix que ja va fer el Pujol, no?, el Govern Pujol, que vostès tant van criticar, i acaben allargant sis anys més la concessió a les empreses privades d'autocars en lloc doncs d'intentar tenir aquesta..., fer aquesta eina de transformació i fer les coses millor i que donin resposta a les necessitats dels veïns i les veïnes. I no, vostès acaben caient en el pujolisme de sempre, de que les mateixes empreses

continuïn, i «patada» endavant i d'aquí a sis anys ja en tornarem a parlar. I això és amb tot. Vostès fan això.

Alhora, també ens parlava d'ambició nacional. L'ambició nacional..., no sé de quin país ens parla, però a Catalunya aquests pressupostos no tenen cap ambició nacional, almenys per Catalunya. Vostè poder parla d'ambició nacional a nivell estatal. Nosaltres mirem l'ambició nacional a Catalunya, i no ho és. Ambició nacional és, per exemple –i l'hi diré abans que ho digui vostè–, quan el 2017 nosaltres aprovem uns pressupostos amb una clara ambició nacional: el referèndum de l'1 d'octubre per avançar i intentar avançar en drets democràtics cap al dret a la independència, independentment de la resta de pressupostos, no? Allò sí que era ambició nacional, i no renúncia, com han fet molts partits i com hem vist des de la Transició cap aquí.

Després, també ens ha parlat d'acords amb els sindicats. Bé, és que sembla que ens prenguin el pèl, la veritat. A acords amb els sindicats sí que hi han arribat, amb Comissions i UGT, no?, que, al final, jo sempre ho dic: aquest sector i els dirigents de Comissions i UGT semblen més la patronal, és a dir, semblen més el seu braç dret que no pas uns representants dels treballadors i treballadores, perquè vostès pacten amb ells, però deixen al marge la majoria sindical o els sindicats majoritaris. Per exemple, els del sector educatiu els «ningunegen», i estem com estem a dia d'avui: avui encara hi ha hagut mobilitzacions, demà n'hi haurà més i saben que continuaran. Per tant, home, almenys, quan parlin, intentin dissimular una mica, no? Perquè acords amb els sindicats... Bé, a Catalunya hi ha molts sindicats. En cada sector els majoritaris són diferents, encara que a nivell estatal doncs siguin Comissions i UGT. I penso que el respecte cal que el tinguem amb els majoritaris de cada sector. Tot i que és veritat que amb la nova llei d'ocupació pública també se'ls volen carregar i que en la mesa general tampoc no hi siguin, aquets que són majoritaris en sectors concrets com el de l'educació, el dels metges, etcètera, no? Clar, aquesta és la seva política, no?, acordar sempre des de dalt, no des de baix, sinó que vostès van acordar a dalt.

I avui ens han presentat exactament les mateixes xifres, els mateixos milions, fins i tot en el seu departament. Que, en canvi, el que sí que hi havia la novetat aquesta dels 400 milions del pla de pobles, que nosaltres ho trobem molt bé. Però ens

agradaria que ens expliquin com ho han fet això d'aquest acord del 2026 al 30. Perquè estem aprovant el pressupost del 2026; per tant, d'aquests 400 milions n'hi deu haver una part per a aquest any i, en tot cas, per als següents anys i per als governs que vinguin, perquè si vostès

Fitxer 11

aguanten aquesta legislatura, se'ls hi acaba el 28; per tant, el 29 i el 30 pot ser –pot ser, o no– que hi hagi un altre govern, per tant, que decidirà les polítiques que es fan i els pressupostos, igual que amb la línia orbital. Que, evidentment, a l'Estat espanyol no sabem quin govern hi haurà, ni demà ni l'any que ve, ni menys el 2040. Per això els ho dic els hi ha sortit molt gratis, molt bé la jugada dels pressupostos, perquè alguns dels acords són brindis al sol.

I no vol dir que no estiguem d'acord amb el tren orbital, però bé, la realitat que se'ns menja cada dia és que els trens de Rodalies no funcionen, i que vostès han decidit cobrar-los ja a la ciutadania perquè teòricament funcionen tan bé, el noranta-sis per cent, i després, dia a dia, veiem com això no és veritat. I com encara estan naixent més plataformes en defensa dels drets dels usuaris i de les usuàries, perquè els trens no funcionen i estan pagant un servei deficitari. I de fet, neix una nova campanya «No vull pagar», que em recorda molt a aquella famosa que hi va haver quan els ciutadans de Catalunya pagàvem a les autopistes i a la majoria de la resta de l'Estat, no.

Per tant, anem molt malament. Aquesta és la realitat. I vostès ens presenten uns pressupostos gens ambiciosos. Uns pressupostos que, a més, no ens queda clar quin és el seu projecte per al país, perquè és totalment continuar com sempre, amb uns acords que desconeixem amb què donen resposta a les necessitats d'avui dels catalans i les catalanes. Però sí que veiem, això, com no escolten els diferents clams ciutadans que hi han al carrer. I vostès prefereixen demanar disculpes per enviar infiltrats als docents, prefereixen intentar fer xantatge als metges perquè escurcin les baixes, i ho han de retirar. I, en definitiva, fer el de sempre. Uns pressupostos que fan per inèrcia, uns pressupostos de compromís amb els seus socis, en aquest cas, i senzillament una oportunitat perduda per fer les coses diferents.

Després lamentarem –ho lamentarem– que alguns partits se n'aprofitin de tot plegat, del mal funcionament de la política i el poc útil que és i la poca ambició que té; després lamentarem l'augment d'altres partits que no volem. I això passa perquè quan no es fa la feina ben feta, doncs, després vénen els populismes barats, que evidentment ho faran molt pitjor, si és que mai tenen l'oportunitat, com ja ho hem vist a l'Estat espanyol. Però aquesta és la realitat. Per això és una oportunitat perduda. Vostès podrien haver millorat substancialment la vida dels catalans i catalanes, aconseguint que es baixin els preus de l'habitatge, i dos anys després continua sent una de les preocupacions més grans de la ciutadania i els preus continuen sent on estan i la preocupació també. Vostès podrien treballar per aconseguir que la cistella bàsica de la compra dels veïns i les veïnes estigui a uns preus assequibles i el que veiem és com van augmentant els preus.

Per no parlar de la benzina, dels trens ja n'hem parlat, que no hi ha manera que arribin puntuals, si és que passen. Les cues a la sanitat pública, el conflicte amb la comunitat educativa, la greu crisi que pateix la llengua catalana, que totes les dades ens indiquen que és preocupant el que el que passa i el poc que s'està fent. Per tant, més enllà de la gestió que vostès ja van dir que venien aquí a gestionar, el que calia era compromís amb el país i un projecte. I per nosaltres això que ens presenten avui no és un projecte clar del país que volem.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. En Absentar-se el grup Mixt, passaríem al darrer torn de paraula del grup parlamentari, en aquest cas, que dona suport al Govern, el Grup Socialista i Units per Avançar amb la diputada Ivana Martínez.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, presidenta. Benvingut, conseller, secretària general, i tot l'equip que l'acompanya. Avui ens ha presentat molt més que uns pressupostos. Ens ha presentat en quina Catalunya vol que es converteixi aquest Govern. És un moment d'enorme transformació econòmica, social i geopolítica. I aquests pressupostos del 2026 són precisament una resposta a aquest moment històric. El moment dels vuit milions de catalans i catalanes.

Avui no parlem únicament d'una relació de partides econòmiques, perquè uns pressupostos expliquen prioritats. Expliquen que protegeixen un Govern quan hi ha dificultats, on decideix invertir quan hi ha oportunitats i quin futur vol construir per a la ciutadania. Catalunya torna a avançar amb estabilitat, amb ambició i amb mirada de futur. Són els pressupostos d'un país que no es resigna, que no vol administrar la inèrcia, sinó accelerar; que vol recuperar plenament l'orgull, la confiança i la capacitat de liderar la pròxima dècada. Amb aquests comptes, el Govern del president Illa consolida una etapa d'estabilitat útil, d'acords progressistes i de govern per a tothom. En un temps en què massa sovint la política es confon amb el soroll, amb el bloqueig o amb la confrontació estèril. Aquests pressupostos representen exactament el contrari: serenitat, responsabilitat i capacitat de construir majories al servei del país.

Aquests pressupostos tenen una idea central: utilitzar la força de les institucions públiques per millorar la vida de la gent. Parlem de més de 49.000 milions d'euros per reforçar els serveis públics, impulsar l'habitatge, accelerar la inversió, enfortir l'autogovern, defensar el català, vertebrar el territori i generar prosperitat compartida. Però no es tracta només d'una xifra. Es tracta d'una direcció política. Posar la força del pressupost al servei d'una Catalunya molt més forta, més justa, més cohesionada i amb moltes més oportunitats. I ho fa, com he dit, amb una aposta clara pels serveis públics. La sanitat, l'aposta clara per la salut mental, especialment la infantojuvenil. L'àmbit educatiu, que no és només transmetre coneixement, és generar oportunitats. I també mobilitzant recursos per ampliar el parc d'habitatge assequible, rehabilitar edificis, facilitar l'accés al lloguer i impulsar noves promocions protegides. Perquè el dret de l'habitatge no pot convertir-se en un privilegi reservat a uns quants. I les polítiques socials. Es destinen més recursos a la dependència, a les persones amb discapacitat, a la protecció de la infància i a l'atenció de situacions de vulnerabilitat extrema. Diputats i diputades, això no és només una qüestió pressupostària, és una qüestió de model de país.

I sobre el pressupost de Presidència, que és el que ens toca centrar-nos ara, vull destacar l'augment exponencial que veiem arribant als 1.051 milions d'euros. Un pressupost que no deixa dubte en l'aposta clara d'aquest Govern en el món local. Però si jo fos una ciutadana o ciutadà que estigués veient aquesta comissió des de

casa meva, voldria saber exactament de què parlem. I doncs, de què parlem? Dels 400 milions d'euros en suport i finançament dels ens locals. I si els nostres ajuntaments, els consells comarcals, etcètera, estan millor finançats, les meves places, els meus carrers lluiran millor, i jo, en conseqüència, viuré millor.

O dels 60 milions per al Pla Únic d'Obres i Serveis, el PUOSC. També parlem de més de 10 milions per a la connectivitat i la ciberseguretat. La base de les igualtats és poder escollir on viure. Sigui un poble de cent vuitanta habitants o una ciutat de dues-centes mil persones, i que estar ben connectat o no, no marqui el teu futur. Poder muntar una empresa en un micropoble on poder fer teletreball són eines que fan que l'arrelament rural sigui possible. Per aquestes coses és tan important aquesta inversió. I una bona connectivitat ha d'anar de la mà de la ciberseguretat, i més en el món en què vivim, amb les amenaces que ens trobem tots i totes en el nostre dia, més que mai és necessària l'estratègia de ciberprotecció integral anunciada. I molt, molt important és la inversió per als fons per als secretaris, interventors i tesorers, fons que rebran els municipis de menys de dos mil habitants en forma de subvenció per a les retribucions dels funcionaris d'habilitació nacional. Tots els diputats i diputades d'aquesta cambra que s'hagin reunit amb algun alcalde o alcaldessa o entitat municipalista saben el problema que tenen els municipis, en especial els petits, per poder ser atractius econòmicament per a aquest tipus de funcionaris. Una vegada més estem davant d'una aposta ferma pels municipis.

I un altre pilar d'aquests pressupostos és la reforma de l'Administració, que ja ha començat. Una reforma que busca arribar a tots i a totes i fer-la més fàcil, més amable i més entenedora. I com ho farem? Doncs, creant un model nou d'atenció ciutadana, amb un compromís ferm per la millora dels serveis, amb una cura especial amb la funció pública. Perquè els servidors públics són els que fan que l'Administració funcioni, i 1,6 milions per reforçar l'Escola d'Administració Pública.

Aquests pressupostos marquen una direcció clara, la direcció d'un país que no es resigna, la direcció d'un Govern que entén que la millor inversió és aquella que millora la vida de les persones i la direcció d'una Catalunya que vol créixer econòmicament sense deixar ningú enrere. Per això avui no demanem suport només unes xifres, es demana suport a una idea de passar de país basada en l'equitat, en la modernització, la cohesió i en l'ambició col·lectiva. Perquè governar és això,

prendre decisions que permetin construir un futur, i aquests pressupostos són precisament una eina per construir aquest futur amb més oportunitats, més serveis públics i més confiança al país. Aquest és el sentit profund dels comptes: donar resposta al present i alhora preparar un futur; millorar la vida quotidiana de la ciutadania i, al mateix temps, posar les bases del país que volem ser d'aquí a deu anys. Una Catalunya amb millors serveis públics, amb més habitatge, amb més seguretat, més recerca i amb més indústria, més cultura i molt més equilibri territorial. I sempre amb més capacitat institucional.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Havent parlat els diferents grups, seria el torn de nou del conseller, per un temps de trenta minuts per poder respondre les diferents qüestions que s'han plantejat al llarg del debat. Endavant.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, diputats i diputades, per les seves intervencions. Ho he dit abans, crec que aquests pressupostos són necessaris. Sí. Crec que aquests són els pressupostos millors per a Catalunya. Sí. I arriben en el moment en què podem assegurar la majoria perquè siguin tramitats. I ho dic amb aquesta claredat i amb aquesta contundència.

Al Govern li agradaria que els pressupostos fossin aprovats a 31 de desembre perquè entressin en vigor l'1 de gener. No ha pogut ser perquè han requerit més temps i més negociació? Cert, però hem tret Catalunya d'una situació de bloqueig i de paràlisi on no hi havia pressupostos des de l'any 2023 i hem posat uns pressupostos ambiciosos per fer funcionar el país aquest any 2026. I el nostre objectiu és que així sigui. I, per tant, ho dic, no renunciarem que hi hagi pressupostos el 2027, el 2028 i el 2029, perquè el nostre país no pot quedar parat, perquè no pot perdre més oportunitats, perquè ha de sortir a guanyar el futur i per fer-ho necessita acords i mà estesa. I aquesta és una responsabilitat principalment del Govern. Evident. Perquè qui més poder té, sempre amb més responsabilitat, també dels grups de l'oposició. I és per això que celebri com un acte de valentia que hàgim pogut acordar amb els grups dels Comuns, a qui agraeixo aquest doble compromís,

de la primera vegada que el Govern va decidir portar els pressupostos acordats amb el Grup dels Comuns, i també del Grup d'Esquerra Republicana. Perquè totes les propostes que s'han fet milloren el pressupost, perquè i hi incorporen més ambició social, més ambició territorial, més ambició nacional. I si és bo per al país, crec que aquest temps haurà valgut la pena. Perquè, com deia, els pressupostos que portem han de ser positius per al país.

I recordo una cosa que he vingut dient en els darrers temps i que, veient les intervencions que he escoltat avui també, tot i que em refermo amb el mateix que he dit abans, crec que és un acte de valentia acordar-los. Tampoc puc aspirar a la unanimitat de tots vostès. M'agradaria d'alguns grups esperar que siguem capaços de trobar-nos en acords que facin tirar endavant el país durant el conjunt de la legislatura, per no mirar-nos el país des de la barrera, per no mirar-nos el país des del bloqueig i per no quedar arraconats amb aquells que sí que han vingut a bloquejar-ho tot.

Però també penso, honestament, que és cert, totes les intervencions que es fan, doncs, al final les entomo positivament des de visions diferents que tenim del país, amb ganes de contribuir, aquelles que siguin constructives. També els he de dir que el món comença a dividir-se entre aquella gent que veu el futur amb esperança i aquells que només veuen el futur amb desil·lusió, pessimisme i amb un dels mals del nostre temps, que és la que és l'escepticisme. Bé..., potser..., això no passarà... Ja veurem si compleixen..., ja veurem si hi arribarem. Els pressupostos estan per complir-se i aquest govern ha demostrat per la via dels fets que compleix els seus acords, que tira endavant el país, com va ser l'acord per ampliar la plantilla dels agents de Mossos d'Esquadra, com han sigut els acords en matèria de finançament, com han sigut els acords en matèria d'infraestructures.

I és evident que el nostre país té reptes. Seria un exercici ingenu negar-ho. Que no hi ha reptes en matèria d'educació? Evidentment, en soc molt conscient dels reptes que hi ha en matèria d'educació, i crec que el govern els està afrontant i ho fa amb voluntat de mà estesa i acord, i espero que més d'hora que tard puguem ampliar aquests acords. Que no hi han reptes en matèria de Rodalies? Evidentment que hi ha reptes en matèria de Rodalies.

Ara, escoltant algunes intervencions que hi ha hagut, també els he de dir: no se'n senten alguns dels grups responsables de la situació que té el país? No, de veritat. Jo, honestament, m'ho pregunto. I ara, escoltant la intervenció del senyor Cornellà en l'últim moment, li he de dir que, clar, és que això ja és el «*acabose*». I vostès no se'n senten responsables de com ha arribat el país fins aquí, d'alguna de les qüestions...? On estaven les seves reivindicacions en matèria d'ambició nacional, posant recursos en l'àmbit de l'educació en els pressupostos que varen aprovar l'any 2017? On eren? Perquè, que jo sàpiga, a gran part de les reivindicacions en matèria educativa a què s'està fent front actualment venen, i ho poden escoltar de tots

Fitxer 12

els docents d'aquells que han..., d'aquells sindicats que han firmat l'acord i d'aquells que no han firmat l'acord, de reivindicar les retallades dels últims deu i quinze anys, que és que aquest Govern ha hagut d'augmentar el complement específic en un trenta per cent dels docents del nostre país que feia vint anys que no es tocava. Bé, alguna reflexió haurem de fer: Què ha passat en aquests vint anys? Sí, afegeixo en vint anys en els que, a més, ha augmentat la població en el nostre país i que crec que ha sigut un fenomen de riquesa i, a més, que ha sigut un element de creixement econòmic de la nostra economia. I avui el PIB a Catalunya ha crescut també per l'aportació de l'arribada d'aquestes persones.

De la mateixa manera que ho he dit abans, agafant perspectiva històrica, ho va suposar a les acaballes del XIX i l'inici del XX. No s'entendria l'èxit de la revolució industrial a Catalunya sense l'arribada de noves persones a contribuir al progrés econòmic i social del nostre país; alguns ara en són defensors. No s'entendria la Barcelona de les exposicions universals, la construcció dels ferrocarrils sense o, és igual, la infraestructura hidroelèctrica en el Pirineu, sense l'arribada de tantes altres persones que van venir a contribuir en el nostre país.

I ho dic, la contribució d'aquest salt de sis milions a vuit milions ha sigut una contribució positiva per al desenvolupament de la nostra societat, perquè ens ha enriquit econòmicament i perquè ens ha enriquit socialment i culturalment. I el nostre repte en la integració en el manteniment de la nostra identitat, de la nostra llengua,

també estava en la responsabilitat d'haver acompanyat aquest salt que ha passat en els últims vint anys amb les infraestructures de mobilitat, les carreteres, els trens, l'habitatge, els hospitals, les escoles que el país necessitava. I quan veig les corbes d'inversió, em pregunto: Què ha passat? I crec que està bé que ens preguntem tots què ha passat.

I hi ha fenòmens que han sigut estructurals que tenen a veure amb l'infrafinançament del país. També ens hauríem de preguntar què han fet alguns grups parlamentaris quan han estat al capdavant del Govern d'Espanya, per què, amb majories absolutes, no van resoldre mai el problema del finançament a Catalunya. Què hem fet per resoldre? Quines propostes hem fet des de Catalunya per intentar pactar un nou finançament? Alguns parlen de concert econòmic, però clar, dic, home, hauríem de fer tots plegats una reflexió de què ha passat en aquests últims temps, perquè alguns tenen a veure amb qüestions econòmiques, amb l'austeritat, l'infrafinançament. Algunes tenen a veure on hem posat les energies, també ho he de dir.

Aleshores crec honestament, que l'ambició nacional i l'ambició social i l'ambició de transformació del nostre país no està justament en haver trobat en un país que és el darrer a tot Espanya en la seva comparativa en energies renovables i totes les energies renovables encallades a tot el país, perquè no podem fer un parc eòlic, perquè no podem fer una planta fotovoltaica per la suma de tants interessos; o tantes infraestructures que han estat bloquejades en el país cada vegada que ha sortit algú a queixar-se i després ens preguntem que com està l'educació i com està la mobilitat i com estan les infraestructures en el país. Bé, algunes reflexions haurem de fer sobre aquest element.

I, per tant, valoro que, tot i tenir posicions diferents, perquè podem tenir posicions diferents en l'horitzó nacional –com podem tenir amb el grup d'Esquerra Republicana i són independentistes, el Govern no ho és– hàgim pogut construir uns pressupostos que també permeten guanyar en sobirania. Permeten guanyar en sobirania perquè posen un model de finançament amb un compromís de desplegament de la hisenda catalana, perquè ens permet protegir la nostra llengua a través del pacte nacional per la Llengua i els acords pressupostaris que hem pogut arribar i perquè posen més recursos al servei, de la mateixa manera que ho fem amb l'acord amb els comuns al

servei de la cohesió social i de la cohesió territorial en el nostre país. I, per tant, crec que alguna reflexió arran de la seva intervenció, senyor Cornellà. Jo em permeto, em permeto fer-lo. També permeti'm que matisi alguna qüestió en l'àmbit sindical. No sé si s'ha de fer de portaveu de la Intersindical o de CGT, però els hi dic: estic molt orgullós dels acords que hem arribat amb les Comissions Obreres i la UGT en general, en general, en el conjunt de l'administració, que per cert, li recordo que són els majoritaris a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i són els majoritaris en el conjunt de sectors econòmics del nostre país.

I estaré encantat de seguir parlant i negociant amb la resta de sindicats, en aquest cas, vostè deu fer referència en l'àmbit educatiu, per ampliar i millorar aquest acord, però tampoc vull menystenir quin és el paper que tenen les organitzacions sindicals. I crec que ens fem un mal favor també a la sobirania del país, diguem-ne, situant els representants de les organitzacions dels sindicats de classe majoritaris del nostre país com si fossin la patronal. Crec que és un mal favor que ens fem, crec que és un mal favor que ens fem a la classe treballadora del nostre país i també a la pròpia sobirania del país.

Cal defensar la feina i la tasca que fan els sindicats de classe del nostre país. I ho dic, i evidentment, no són els únics. En el conjunt de col·lectius, hi ha altres organitzacions sindicals amb el que el Govern té la vocació de seguir treballant, de seguir dialogant i de seguir escoltant. Ara, de la mateixa manera, ho he dit, defenso un país dels acords i els acords que ens permeten avançar i, per tant, millor fer un pas i, si després en podem fer un segon, millor, perquè tanta gent i tantes vegades havien promès fer tres i cinc passos i haver quedat en el mateix lloc; en alguns casos haver fet marxa enrere. Si no, no tindríem les queixes que tenim del sector educatiu, com hi ha en el nostre país, quan veiem que encara estem reclamant retallades de governs de l'any 2015 i de l'any 2016.

Però bé, entrant en consideració sobre algunes de les qüestions que hem abordat en el debat parlamentari. Ho dic: Clarament aquests són uns bons pressupostos, perquè són uns pressupostos expansius per a Catalunya, perquè permeten recuperar ambició en alguns dels àmbits i, evidentment, els pressupostos incorporen, atenent algunes de les reflexions que feia la diputada Freixa i que, a més, estan en algunes de les intervencions que s'han fet. Doncs bé, escolti, són els

mateixos pressupostos? Són els mateixos pressupostos, sí, incorporant disposicions addicionals, en les disposicions addicionals 24 i 25 del pressupost, que ens permeten incrementar aquests 4.693 milions d'euros, 890 per a l'exercici de l'any 2026. I, per tant, ho dic, en el cas dels comuns, ja vàrem fer aquesta negociació prèvia a la presentació i aprovació dels pressupostos a nivell de Govern i, per tant, ja varen estar inclosos en els crèdits inicials. I s'han afegit també al segon acord amb els comuns i a l'acord amb Esquerra Republicana, fruit d'aquests acords de l'any 2024 i 2025. I com fem...? Ai, de l'any 2020, de les disposicions..., perdó, de les disposicions addicionals de l'any 2000..., ai, de les disposicions addicionals 24 i 25 sobre aquest element.

I com abordem les qüestions que tenen a futur? Doncs perquè, evidentment, el nostre país planifica a mitjà i llarg termini. Com haurien fet les obres i les actuacions dels governs anteriors? Doncs a través de plurianuals que ens permeten garantir aquests programes de futur. Ho he dit: un dels èxits del nostre país és que, en la responsabilitat que hem tingut de govern, en els nostres encerts i en els nostres errors, hi han moltes coses en les que ens hem anat passant el testimoni els uns als altres. I aquest Govern avui ha pogut inaugurar dotze CAPs a Catalunya també fruit de l'esforç inversor que va fer el Govern del president Aragonès. I aquest Govern ha pogut posar endavant un pla únic d'obres i serveis de 500 milions perquè la consellera Budó en el seu moment va decidir recuperar aquell primer PUOSC de 250 milions, que estic segur que ella l'hauria volgut fer de 500 i les condicions econòmiques del moment, doncs, segurament no acompanyaven. Però dic vull reconèixer que en aquest exercici de planificació del futur ens hem pogut anar passant el testimoni els uns als altres. I és per això que afronten aquests pressupostos qüestions que tenen a veure amb el futur.

Parla el grup de Junts que els pressupostos són l'antítesi del que haurien fet. Jo em resisteixo a pensa-ho. Crec que segur que analitzats amb fredor, i si hi hagués menys soroll de la política, que a vegades ens ocupa tant, seríem capaços de trobar punts de coincidència, perquè no crec que vostès estiguin en contra dels projectes de reequilibri territorial que aquest Govern està impulsant en matèria d'infraestructures, en matèria de pla de pobles, en matèria de connectivitat, etcètera.

Alguns d'ells els varen començar vostès. Aquest Govern ha volgut posar els seus accents i ha volgut posar la seva quota d'ambició.

També ha fixat, diguem-ne, fruit de les nostres..., diguem-ne, els nostres acords, algunes de les prioritats. Podem ampliar la plantilla del cos de Mossos d'Esquadra després d'haver tancat un acord per al seu finançament amb l'Estat. I, per tant, sí, els acords de finançament amb l'Estat que realitzem ens permeten, entre altres coses, poder ampliar la plantilla de Mossos d'Esquadra. Estic segur que, evidentment, sense celebrar comissions bilaterals, sense celebrar comissions de transferències, no parlant-nos amb el Govern d'Espanya, era impossible ampliar la plantilla dels Mossos d'Esquadra. I com que crec que la seguretat és un element central de les polítiques que ha de fer aquest Govern, perquè ho defenso com una política progressista que vetlla per la convivència en el nostre país, crec que és una bona recepta per al país parlar amb tothom que faci falta per convicció, no només per necessitat, per convicció, per fer avançar el país, per la via dels acords.

Vostès parlen, evidentment, d'una qüestió que té a veure amb el dèficit fiscal. Aquest Govern ha posat damunt de la taula dues qüestions que són essencials per millorar la capacitat fiscal del nostre país. La primera és un model de finançament. Que podria ser perfectible? Que en comptes de 4.800 podrien ser 5.100? Bé, ens hem passat tretze anys en el que han sigut zero i, per tant, crec que el debat no està si han de ser 4.800 a 60.000. El debat està entre zero i 4.800 i ha sigut possible fruit d'un acord amb Esquerra Republicana, que segur que veient els diputats d'Esquerra Republicana tenen horitzons diferents i haurien plantejat qüestions diferents. Però suposo que hem fet un anàlisi crític de pensar que, entre l'alternativa de condemnar el país a zero euros durant més anys o posant més recursos que serveixin per enfortir el conjunt dels serveis públics de Catalunya, doncs segurament que era millor avançar. I, en aquest sentit, torno a dir, espero poder comptar amb el suport del seu grup parlamentari quan aquests recursos arribin al Congrés dels Diputats a Madrid. Perquè no s'entendria que, fins i tot tenint horitzons diferents, el grup de Junts decidís bloquejar el país i no permetre que poguéssim incorporar-los en el debat, en els debats de pressupostos d'exercicis futurs.

De la mateixa manera que hem posat damunt de la taula un nou instrument per assegurar les inversions de l'Estat a Catalunya en forma del Consorci d'inversions,

que ens permetin no només executar des de la proximitat, pensant que un dels problemes que hi ha té a veure amb l'execució des de la distància: concursos que queden deserts, obres que no van compassades a l'àmbit pressupostari amb el calendari d'obres, però també per no perdre els recursos. I, per tant, aquest és un dels elements centrals que forma part també d'aquest acord amb Esquerra Republicana.

És clar, em pregunta vostè, m'ha posat alguns exemples com en l'àmbit de la dependència. I jo ja ho sé. Jo ja sé com ens hem trobat tots plegats en l'àmbit de la dependència en el nostre país, amb quatre-cents dies de llista d'espera i el Govern ha posat damunt de la taula una proposta per passar de quatre-cents dies amb una reforma en dos anys per baixar-ho a seixanta dies, integrant una part del sistema de dependència en l'atenció primària de Catalunya. No sé quina atenció s'ha posat en els darrers anys en el tràmit de la dependència. Li asseguro que amb molt de resultat, no. Si no, no hauríem arribat a quatre-cents dies.

I és veritat que apareix en alguns dels grups que s'oposen o no s'oposen per la via de l'escepticisme, que per mi és com una forma d'oposició, a qüestions com la de la línia orbital. No, és que tenim molts problemes i ara vostès venen i plantegen la línia orbital. És que el país que nosaltres hem d'imaginar és un país que no renuncia a abordar les qüestions immediates del present, amb una inversió de 8.000 milions d'euros en el pla de manteniment de rodalies, en el pla de rodalies, passant d'executar inversions per valor de 130 milions a l'any a 400 milions a l'any, com s'està fent en l'àmbit de rodalies. Jo soc molt conscient que les rodalies ara mateix són un desori i, per això, s'està fent inversió *a tutiplén* per superar el dèficit d'inversió dels anys anteriors. I, per això, estem renovant la catenària entre Figueres i Portbou. Per això, estem desdoblant l'R3 entre Parets i la Garriga. Per això, s'estan fent els soterraments a Montcada. Per això, s'ha fet el túnel de Roda de Berà. Per això, s'està fent la modificació de l'estació de Castelldefels per augmentar la capacitat. Sí, estem passant d'invertir 130 milions a 400 milions l'any.

Ara, això no ha de ser incompatible perquè el país es posi d'una vegada per totes a fer els deures d'aquest salt de la Catalunya dels sis milions a la Catalunya dels vuit milions d'habitants i poder-nos dotar d'una planificació del futur. Què volem fer, no abordar mai els reptes de futur? També ho dic amb relació a alguna de les

intervencions que ha fet la CUP en aquest sentit. No abordarem mai els reptes de futur? Nosaltres hem de poder abordar la immediatesa, que no serà fàcil ni ràpid, perquè l'obra pública ens porta temps a Catalunya. Un dels elements pels quals hauríem no hauríem de tenir por a fer canvis profunds en la reforma de l'Administració i en la normativa que l'empara, per poder ser més efectius tots plegats i que la democràcia sigui més efectiva i guanyar-nos més ràpid la confiança dels ciutadans i ciutadanes, no?

I en l'àmbit de món local plantejava el grup de Junts algunes qüestions que crec que puc respondre amb facilitat. En l'àmbit del finançament dels municipis rurals, hem afegit 8 milions addicionals, tal i com fixa l'Estatut dels municipis rurals. Afegirem aquest fons de 20 milions de nova creació per a l'àmbit dels habitatges nacionals. Afegim aquests 10 milions d'euros en l'àmbit de la connectivitat i els 5 milions d'euros que hem afegit en l'àmbit de les assistències tècniques. Això, sumat als 430..., ai, als 400 milions de l'àmbit del pla de pobles, crec que és un compromís més que evident en l'augment dels recursos als municipis rurals. Però és que en els consells comarcals, fruit dels acords que hem arribat, passaran de 1 milió a 1,5 milions, més l'increment que hem fet del Fons de Cooperació Local i, per tant, crec que aquesta és una de les qüestions importants. I comentava simplement a mode d'informació, en aquests 35 milions de recursos addicionals estan habitatges en aquestes disposicions addicionals 24 i 25, i la resta, he fet els comentaris.

Em comentava el Partit Popular, per què hem tardat aquests tres mesos més? Doncs per afegir 4.693 milions d'euros en aquestes disposicions 24 i 25, aquests 890 milions addicionals. Ens hauria agradat? Doncs no és un secret. No és gaire un secret que el Govern li hauria agradat aprovar aquests pressupostos abans, entre altres coses, perquè ara tenim el repte d'executar i després de rendir comptes davant de vostès de que executem un pressupost de 49.000 milions en sis mesos, doncs evidentment el repte és majúscul. Ara bé, la voluntat del Govern ha sigut que el país havia d'iniciar una nova etapa

i que perquè iniciéssim aquesta nova etapa ens havíem d'acostumar com a país a aprovar aquests pressupostos. Jo ja sé que al seu grup no li agraden aquests pressupostos. No sé si fins i tot en algunes qüestions és un elogi, però –l'hi he dit abans– el seu grup és un grup important, de la mateixa manera que ho he dit a Junts i m'agradaria que en el conjunt de la legislatura fossin capaços de fer propostes de valor i fóssim capaços d'entendre'ns a tirar endavant algunes de les qüestions que són importants per al país, en les quals vostès també són cridats, en les que vostès també són cridats, no?

VOX abans es referia a que era decebedor que Catalunya no té pressupostos des de l'any 2023. I, bé, ara que hi ha un projecte, vostès presenten una esmena a la totalitat. Perquè, clar, la seva vocació de que Catalunya segueixi sense tenir pressupostos ja ens la coneixem. Li he de dir que, per sort, no esperàvem res diferent de vostès.

En relació amb la qüestió demogràfica –m'hi he referit abans i m'hi referia per alguns dels comentaris que vostè havia fet, i l'hi torno a dir–, l'increment de població que hi ha hagut a Catalunya en els últims anys ha contribuït a enriquir-nos econòmicament, socialment i culturalment. Però el nostre repte està a acompanyar aquest creixement demogràfic amb els serveis públics necessaris perquè s'acomodi de la millor manera perquè el país guanyi en competitivitat, perquè els serveis públics surtin reforçats, perquè preservem la nostra identitat i la nostra llengua.

I és evident que el Govern està orgullós d'haver posat recursos en la defensa i en la promoció del català. Evident. Aquest Govern no fa escarafalls al castellà i també l'entén com a llengua de Catalunya. Però on tenim un repte com a societat, on tenim un repte avui com a societat, està en garantir que el català sigui llengua de futur, que sigui llengua de cohesió, que no es perdi, que hi hagin continguts digitals en català, que hi hagin continguts audiovisuals en català, perquè volem que la nostra llengua, que és una qüestió d'identitat –una cosa de la que vostès parlen tant–, és una qüestió que té a veure amb la identitat, amb la nostra cultura, amb el pla vertebral del projecte nacional de Catalunya, diguem-ne, que es pugui mantenir. I aquest és un element essencial i per això el Govern hi dedica recursos. Sí, recursos als mitjans públics, recursos perquè volem poder llegir en català, perquè puguem veure continguts –ho he dit abans– audiovisuals en català, ser informats en català, ser criticats fins i tot,

amb les crítiques que ens fan vostès, i veure-les en els mitjans de comunicació en català. I, per tant, aquest és un element important.

I en l'àmbit de la seguretat, doncs, ho he dit abans, escolti, el Govern ha ampliat la plantilla de Mossos d'Esquadra fins als 25.000 agents. Vam arribar a un acord a la comissió bilateral, a la primera, en la que vam fixar el marc de l'acord. L'hem concretat amb aquest acord de la CMAEF i de la Junta de Seguretat aquesta setmana passada, i, per tant, fixem aquestes polítiques de seguretat, que donen resultats, entre altres coses, perquè estem reduint els delictes a Catalunya un quatre per cent, els furts, un sis per cent i els robatoris amb força, un deu per cent.

I jo ja sé que hi han formacions polítiques que després d'un episodi nefast que hi hagi perquè hi ha hagut un assassinat o hi ha hagut un tiroteig, l'utilitzen per criminalitzar els col·lectius i per generar una situació d'inseguretat a Catalunya. I el que els dic és que, de moment, els delictes a Catalunya baixen, no pugen; a Catalunya, els delictes baixen. I que aquesta política de més presència policial, d'haver augmentat les unitats judicials a Catalunya, d'haver endurit el Codi penal, ha d'anar acompanyada també de polítiques socials. Perquè nosaltres volem ser durs contra els delictes, però també contra les seves causes. I això també té a veure amb que recuperem el pla de barris, que amb el Grup dels Comuns l'hem ampliat fins als 400 milions d'euros, perquè hi hagin polítiques de reequilibri territorial, perquè enfortim els serveis públics. I aquesta és una de les qüestions que em semblen importants.

Voldria finalitzar amb els grups. Finalitzaré amb el Grup Socialistes, però primer amb els grups que donen suport al Govern.

Tenen la nostra paraula –ho he dit sempre al Grup d'Esquerra Republicana– que el Govern compleix els seus acords. Crec que el camí que hem iniciat durant aquesta legislatura ha demostrat que en dos anys hem pogut donar salts endavant de qüestions que feia anys –algunes, dècades–, que per moltes casuístiques estaven en un calaix. I un dels motors de canvi han estat vostès. Han estat vostès, han sigut que tenim a Espanya un govern, diguem-ne, «amic», de poder tirar endavant aquests projectes del Govern de Catalunya i, per tant, d'aquesta visió que hi ha hagut a tres bandes que ens ha permès arribar. Ho he dit en l'àmbit del sistema de finançament,

en poso un exemple, però també qüestions que hem fet en l'àmbit de rodalies, la nova empresa mixta, etcètera, etcètera. I els acords que vàrem celebrar a la comissió bilateral així ho garanteixen. I, per tant, doncs, algunes de les qüestions que hem pactat, que tenen a veure també en guanyar sobirania, com hi té a veure la presència en el Consorci de la Zona Franca, com hi té a veure el desenvolupament del consorci d'inversions, tenen tot el nostre compromís de que així serà. I, per tant, doncs, els vull agrair aquest element que fixaven vostès.

Jo crec honestament que aquest és un govern que representa per Catalunya no només –ho he dit– la màxima ambició territorial, no només la màxima ambició social, també la màxima ambició nacional per fer avançar el país. Perquè crec que amb algunes d'aquestes polítiques que estem fent el país està avançant en autogovern. Crec que avui hi ha més autogovern si hi han més mossos; crec que hi ha més autogovern si hi ha pacte nacional per la llengua; crec que hi ha més autogovern si hi ha una gestió des de la proximitat de les inversions o de les rodalies. I aquest viatge també ha sigut gràcies al seu grup.

I també significo, doncs, aquesta aposta per l'equitat territorial que han fet vostès des del punt de vista d'incorporar qüestions com el pla de pobles, que em sembla un element engrescador per a aquest reequilibri territorial del país.

I el mateix dic als Comuns, ho he dit abans, els agraeixo de tot cor, diguem-ne, el compromís que varen tenir per entendre que el país necessitava pressupostos a la primera, que no podien esperar més. Van significar vostès, el portaveu del seu grup, de que cap euro a la butxaca, tots els euros al camp, per reforçar la sanitat, l'educació, les infraestructures del nostre país. És obvi que haguessin fet pressupostos diferents si vostès governessin, si governéssim nosaltres, però la valentia està en trobar espais compartits. I hem pogut arribar a compromisos amb vostès: estendre les bonificacions al transport públic; el compromís amb el desenvolupament de la xarxa ferroviària i tramviària al conjunt de Catalunya, i especialment en l'àmbit de l'habitatge.

I per això, també els demano que en els àmbits de la reforma de l'Administració que tinguem la valentia de fer-ho. Ho he dit, i tenen la nostra paraula, la reforma de l'Administració el Govern no l'entén com una aproximació neoliberal per prescindir

dels serveis públics; té a veure amb guanyar confiança de la ciutadania amb l'administració. Saben que tenim uns temps molt exigents, amb una necessitat d'immediatesa en alguns canvis. Jo coincideixo amb vostès que cal reequilibrar el model econòmic del nostre país, reduint una part del pes que té el sector turístic per enfortir altres sectors. Però mentre aquest és un camí inevitable, on augmenta cada vegada més la pressió turística, reforçar el país des de les seves capacitats industrials és molt lent. I necessitem fer-ho més ràpid. I potser necessitem fer-ho més ràpid durant un període de temps concret. Però aquesta és una de les qüestions que crec que hem de poder abordar sense por, perquè crec que té una visió també progressista poder enfortir les capacitats del país des d'aquest punt de vista. I li puc garantir que l'àmbit de Presidència ajudarà a coordinar el conjunt de l'acció de govern perquè això sigui així.

Sé que amb el seu grup, per exemple, estem treballant en qüestions que tenen a veure també amb l'agilització en l'àmbit de l'habitatge. També d'augmentar la capacitat de producció d'habitatge, transformació de locals comercials en l'àmbit de l'habitatge i també en algunes qüestions que hem parlat sobre l'Escola d'Administració Pública.

I, per tant, a Esquerra i els Comuns, agraeixo aquesta confiança, perquè són uns pressupostos ambiciosos. Ja ho he dit, crec que cal que acostumem el nostre país a presentar pressupostos i aprovar-los. Crec que la ciutadania valora més l'acord que el desacord. De fet, els diré que crec que la ciutadania penalitza el desacord en els moments en els que estem. Penalitza el desacord. Ens paguen a tots nosaltres el sou, per entendre'ns, no per bloquejar el país. I, per tant, atenant que totes les propostes que es fan es fan sempre amb vocació d'estima i millora del país –no vull atribuir el monopoli d'això només al Govern, també els grups que critiquen aquests pressupostos–, però sí que agraeixo que en els moments en els que corren hi hagin majories progressistes, majories d'esqueres que explicitin que els governs progressistes poden fer funcionar el país, que tenim una manera diferent d'entendre el país i que, malgrat tinguem les nostres diferències, puguem tirar endavant.

I per últim, en l'àmbit del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, doncs, el mateix, agraeixo aquesta contribució. Aquests són uns pressupostos que tenen una visió pròpia, que tenen una visió pròpia del Govern de la Generalitat, que

estan sustentats sobre dos acords, però el programa de govern és el programa de govern, que és el programa que va obrir el president de la Generalitat amb aquesta vocació d'obrir una nova etapa en el país, de posar les energies centrades en alguns dels reptes que fa tant de temps que veníem identificant, que havíem d'abordar qüestions com el canvi climàtic –sí, diputats de VOX–, sí, perquè volem ser més independents energèticament, perquè volem dependre menys de països tercers, perquè volem una energia més barata per a la nostra indústria, perquè aquest és un dels elements essencials de la competitivitat. I, per tant, no només ho fem per convicció, des d'un punt de vista de canvi climàtic, perquè volem seguir vivint en el nostre planeta, sinó que ho fem també perquè li vagi millor a la nostra economia, al nostre camp; tot l'antítesi del que ha passat amb el desori que ha passat amb la guerra a l'Orient Mitjà, que l'única cosa que ha fet ha sigut empobrir el camp de Catalunya i els treballadors i les treballadores de la indústria del nostre país.

Perquè abordem qüestions de reforçament dels serveis públics, alguns d'ells que emergeixen en els darrers mesos, diguem-ne, amb problemes crònics de fa molts anys –diguem-ho sense complexes, que emergeixen amb problemes crònics de fa molts anys– que aquest Govern està abordant. I sé que en alguns casos amb conflicte, que espero que arribin a bon port i a bona solució al més aviat possible. Però amb la determinació de que perquè el país avanci, cal fer passos endavant i que cal arribar a acords, que cal arribar a acords amb sindicats, que cal arribar a acords amb patronals, que cal arribar a acords amb el tercer sector, que entenem una mateixa visió del país.

Ho he dit, volem que a la Barcelona metropolitana li vagi bé, però volem que vagi bé a l'àmbit de Reus i de Tarragona; volem que vagi bé a les comarques centrals; volem que vagi bé a Girona; volem que vagi bé a l'Alt Pirineu i l'Aran; volem que vagi bé a la demarcació de Lleida i al Penedès. I en aquest sentit és la visió que nosaltres tenim.

I això ho demostra quan aquest projecte, doncs, inclou..., és igual, projectes com l'institut Els Alfacs, a la Ràpita, a l'Escola Mont-roig, a Balaguer, el desdoblament de la C-55 –ho he dit abans–, però també projectes de dinamització econòmica, com pot ser la *rider* a Girona, però també el Trueta, a Girona, o l'Idiada 2 al Penedès.

I amb això, doncs, finalitzaria aquí la meva intervenció, de nou agraint a tots vostès les seves aportacions i comentaris que hem pogut fer en aquest debat en comissió.

La presidenta

Gràcies, conseller. A continuació, entenc que iniciem un nou torn per part dels grups parlamentaris. Començaríem per Junts per Catalunya, per la diputada Freixa.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé, gràcies, conseller, per totes les explicacions. Gràcies, presidenta. Nosaltres, com li deia abans, ens han quedat alguns temes per parlar, més enllà de que voldríem ampliar una mica més tot el que ha exposat, però ja tindrem temps de fer-ho, sobre els mitjans públics a Catalunya. Nosaltres el que demanem és que siguin mitjans públics forts, que siguin en català i també de qualitat, però també defensem la transparència, que siguin plurals i que siguin eficients.

Aquí li voldria donar una dada: el Govern aquest any s'ha gastat o es gasta cada any 434 milions d'euros en la televisió i la ràdio públiques catalanes, però han dissenyat un sistema de manera que ens és impossible saber exactament on va cada euro d'aquests que es gasten. Les transferències internes que hi ha entre les entitats de la corporació superen els 700 milions d'euros sense consolidar i, per tant, veiem aquí certa opacitat. Per tant, un pressupost tan alt, doncs, creiem que la ciutadania té dret a saber com es gestionen aquests recursos. Per tant, més pressupost hauria de voler dir també més pluralisme, més producció pròpia, més presència del català i també més suport al sector audiovisual del país.

La segona cosa seria sobre la publicitat institucional. Ens agradaria saber què s'ha destinat aquest any 2025 a publicitat institucional i també què s'acabarà destinant aquest any 2026. Quants anuncis públics surten que a vegades parlen menys dels drets que han de tenir els ciutadans o d'informar els ciutadans, sinó d'una pròpia publicitat de la gestió del Govern. I, per tant, doncs, crec que els ciutadans haurien de saber a què van aquestes despeses, perquè a vegades potser no seria necessari tanta despesa en publicitat institucional i més dedicada a altres serveis que necessiten els ciutadans d'aquest país.

I sobretot, un apunt: vostè deia que està costant de trobar interventors i secretaris, que en aquestes oposicions les coses no han anat massa bé, quant a la presentació

i l'aprovació d'aquests candidats. I també podríem suggerir que aquesta publicitat institucional vagi destinada, doncs, a encoratjar la gent, a fer conèixer aquest sector i a que els joves que surten de les universitats tinguin aquesta vocació de servei públic.

I ja per acabar, conseller, vostè ha volgut entrar en molts temes que no eren precisament d'aquesta comissió, però jo crec que sí que els hauríem de poder comentar. Vostè parlava de responsabilitats passades d'altres governs, i jo crec que si entrem en aquest terreny, ens podem fer tots mal, perquè, si bé hi ha tota l'etapa que ens recorden una vegada i una altra de les retallades, també podem donar números de com queden les arques de la Generalitat després del Govern tripartit. Per tant, jo crec que aquí la culpa, que és de tots, és de no haver sabut preveure que una Catalunya de 6 milions passaria a una Catalunya de 8 milions i que, per tant, s'havien de preveure els serveis que eren necessaris per a aquest país. Però, malauradament, per nosaltres els toca a vostès gestionar aquesta situació i donar resposta als ciutadans.

És veritat que l'any 2006, amb l'Estatut, després arriba el 2010 amb la retallada dels tribunals, i aquí hi ha una resposta ciutadana davant d'aquesta retallada de finançament per a Catalunya. I jo crec que això vostès ho haurien d'entomar, ho haurien d'entomar, perquè per primera vegada en molt de temps hi ha el mateix Govern a Catalunya que el Govern a Madrid, i si no és ara quan es pot millorar el finançament per als ciutadans de Catalunya, no sé quan serà.

Però jo crec que sí que hem de prendre bona nota de com va reaccionar la ciutadania davant d'una retallada de tot allò que realment els pertocaria en el seu dia a dia per als seus serveis públics i per a les seves famílies, i és el finançament que mereixen. Per tant, jo crec que aquella evolució de la ciutadania cap a un procés independentista de centenars de milers de persones no va ser en va i crec que s'hauria de prendre bona nota de què va detonar tot aquell procés. I, per tant, jo crec

Fitxer 14

que aquí hi ha certa responsabilitat, també del seu Govern d'ara endavant. I què hem après de tot això? Doncs jo crec que de tot això n'hem après que hem de tirar

cap endavant, que estem a l'any 2026, que això és un tema clau, i que aquest concert econòmic esperem que el seu Govern també el pugui lluitar.

Vostè ens parla de seure a meses bilaterals i de com s'han aconseguit aquests avenços en aquest finançament que vostès diuen que han millorat, però també li preguntaria si vostè s'hagués assegut en una taula amb qui li aplica un 155 i li retalla totes les seves competències i, per tant, retalla tot el marc democràtic dels ciutadans d'aquest país, deixant sense competències al Govern que havia estat votat pels ciutadans.

I després ens parla entre zero i 4.000 milions d'euros, que és més 4.000 que res, però nosaltres som més ambiciosos i nosaltres creiem que 4.000 és una petita ajuda dins del dèficit fiscal que pateix Catalunya i que, per tant, vostès haurien d'aspirar al tot. I el tot és, com li deia, aquest concert econòmic.

I sobre les inversions. Jo li pregunto quina comunitat autònoma ha necessitat un consorci d'inversions perquè realment s'inverteixi tot allò que necessita un país i que li pertoca? Jo crec que no n'hi ha cap altra, només Catalunya, i això també és responsabilitat seva (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*).

I ja acabo amb la mateixa pregunta que li he fet abans, que no m'ha contestat, podran executar aquests 4.146 milions d'euros en sis mesos?

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, per part del Grup parlamentari d'Esquerra renuncia al torn. Per part del Grup Parlamentari Popular? Sí? El diputat Fernández també per un temps de cinc minuts.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, presidenta. Gràcies, conseller. Ustedes nos han tomado el pelo. El problema es que ustedes le han tomado el pelo al conjunto de los catalanes con su estafa política, porque la realidad es que el presupuesto que hoy presentan es exactamente el mismo, el mismo modelo, la misma filosofía, la misma dependencia

de Esquerra Republicana y de los Comuns, y el mismo resultado: más impuestos, más burocracia y más estructura política.

Ustedes intentan envolver estos presupuestos con grandes anuncios y proyectos a 20 años vista, como la línea orbital ferroviaria, esa que anunciaba ya el tripartito. Pero todo el mundo sabe lo que se hace con el papel de envolver, todo el mundo sabe qué pasa con el papel de envolver, y esto convendría que lo supieran los señores de Esquerra Republicana y los señores de los Comuns; todo el mundo sabe lo que pasa con el papel de envolver. Y dentro, lo único que quedará después de ese papel de envolver, lo único que quedará será el mismo presupuesto soviético que ya tenían preparado en febrero. Un presupuesto pensado per consolidar un infierno fiscal permanente sobre las familias y las clases medias catalanas porque alguien tiene que pagar la fiesta, y la fiesta consiste en una macroestructura burocrática gigante cada vez más cara, cada vez más ineficiente y cada vez más orientada a servir los mismos intereses del Partido Socialista y de Esquerra Republicana en vez de los intereses del conjunto de los catalanes. Porque esta es la gran verdad política de estas cuentas, que no están diseñadas para hacer la vida más fácil a la gente, están diseñadas para hacer más cómoda la supervivencia al gobierno de Salvador Illa y al gobierno de Pedro Sánchez.

Mientras los catalanes sufren una presión fiscal asfixiante, ustedes continúan ampliando estructuras, organismos, agencias, consorcios y redes de poder. Mientras hay barracones en las escuelas, listas de espera intolerables y Rodalies está colapsada, ustedes destinan centenares de millones a construir una administración más grande, con más control político y un engranaje institucional más grande. Y todo sobre una idea muy perversa: que Cataluña necesita más gobierno, más gasto y más estructura política cuando lo que necesita es exactamente lo contrario.

Conseller, usted ha dicho que la sociedad se divide entre las personas que tienen esperanzas, que son optimistas, y los pesimistas y las personas escépticas. Mire, yo soy un optimista convencido, lo soy, pero..., y de hecho, y cuando he abierto la aplicación del CatSalut, yo iba con el optimismo de encontrar una cita en el médico, con mi médico de cabecera, a dos meses vista, ese era mi optimismo. El problema es que no he encontrado cita ni a dos meses, ni a seis meses, ni a un año. Por lo

tanto, yo empiezo a ser uno de esos millones de catalanes que ya no son optimistas en la Cataluña de Salvador Illa.

Mire, yo tengo una mentalidad municipalista, defiendo el autogobierno, defiendo el autogobierno de todas las administraciones, soy un convencido del Estado de las autonomías, pero oiga, usted y yo defendemos un Estado de las autonomías muy distinta, y un autogobierno muy distinto. ¿Qué tipo de autogobierno defienden ustedes? El consorcio de poder entre Esquerra Republicana y el Partido Socialista. Estos presupuestos no representan ningún cambio de rumbo, representan la consolidación efectiva y definitiva del tripartito encubierto. El Partido Socialista pone la cara amable, Esquerra Republicana marca el camino, y los Comuns aportan su obsesión intervencionista, y el resultado es una Generalitat cada vez más grande, más cara y más alejada de los problemas reales de la gente. Usted ha pedido propuestas de valor. Mire, es difícil hacer propuestas de valor a este despropósito. También le recomiendo que se mire nuestras propuestas de resolución, que se aprueban en las comisiones, que ustedes no cumplen. Lo que nosotros vamos a hacer es presentar una alternativa en el Pleno y en las enmiendas que vamos a hacer.

Y por eso..., y a partir de aquí acabo donde he comenzado. Si después de tres meses lo que presenta es el mismo presupuesto, si las prioridades continúan siendo las mismas, y si el que queda es lo mismo, un infierno fiscal para mantener el mismo poliburó burocrático, la pregunta es inevitable: ¿por qué han hecho perder tres meses a los catalanes?

Mire, a mí el optimismo ya se me ha acabado, ya le contesto yo, porque los presupuestos no están pensados para mejorar Cataluña, están pensados para continuar con su estafa política y con ese consorcio de poder, para afianzar ese infierno fiscal, esa burocracia y esa estructura que pone palos a las ruedas al optimismo de la gente, y para, sobre todo, para afianzar esa alianza estratégica –tal y como la ha mencionado, como la nombrado la *consellera d'Economia*– entre el Partit Socialista y Esquerra Republicana.

Hace unos años, ustedes y nosotros compartimos pancarta en contra del *procés*; ahora son ustedes los que están aliados estratégicamente con Esquerra Republicana en favor del *procés*.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, també per un temps de cinc minuts, el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya amb el diputat Garriga.

Joan Garriga Doménech

Sí, gracias, señora Toronjo. Gracias, señor Dalmau. Bien, usted dice que el tema demográfico, la inmigración descontrolada, ha sido algo positivo, pero no es así, es mentira. En inseguridad no llega a los extranjeros al veinte por ciento y son el cincuenta y dos por ciento de los presos; luego, muy positivo no ha sido y nos cuestan un dineral.

Luego también ha mentido, dice que han bajado los delitos. Bueno, en el primer semestre, lo que llevamos de 2026 las agresiones sexuales con penetración sube un veintidós por ciento, los apuñalamientos y los tiroteos también han subido.

Luego también usted dice que ha sido positivo la inmigración descontrolada, este incremento de población, pero reconoce que ha sido negativo también, es que se miente hasta el solitario, porque dice que han empezado los servicios públicos, que no estábamos preparados, ni para Sanidad –para que el señor Fernández pueda ir a curarse su alergia–, ni para Educación, ni para infraestructuras. Es que usted mismo lo ha dicho, es que se ha hecho trampas al solitario, dice una cosa que suena bien, pero en realidad reconoce la contraria, esto es la credibilidad que tiene usted.

Luego dice que es un enriquecimiento cultural. Pues no, sinceramente, la fiesta del Cordero no es un enriquecimiento cultural, es un atraso, hay mucha gente que no queremos que se celebre en espacios públicos. El Ramadan no forma parte de nuestra cultura. *A casa nostra celebrem el Nadal, la Setmana Santa, la festa de Sant Josep, les Tres Santes a Mataró, la Mercè, Santa Eulàlia...*, no el Ramadà. Esto no es un enriquecimiento, eso es un empobrecimiento de lo propio y un ataque a lo propio. Usted se equivoca en todo.

Luego también ha hablado del cambio climático, le digo, o sea, se lo voy a decir, VOX no negamos al cambio climático, ha cambiado siempre, seguirá cambiando, le doy esa exclusiva, seguirá cambiando. Y luego dice que quiere energía barata. Pues si quiere energía barata para la economía, para nuestras empresas y para que en nuestros hogares se pueda poner la calefacción, pues por supuesto, no cierre las nucleares, esa sería la recomendación que le daría, porque si no, no va a conseguir energía barata, porque cada día desde que ustedes gobiernan es más cara.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari dels Comuns, el diputat Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Sí, gràcies, presidenta. Només per dir que el canvi climàtic efectivament ha existit en tota la història coneguda d'aquest planeta, però mai havia estat causat per l'acció de l'home, o en aquest cas, per l'acció de la humanitat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari de la CUP, el diputat Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Bé, primer una petita qüestió. Si aquests fossin uns pressupostos soviètics, que sí que és veritat que el diputat del PP a vegades l'encerta, i l'altre dia ens deia que nosaltres volem un Estat marxista-leninista –un altre diputat–, i tenia raó, per això lluitem. Però avui, jo l'hi explico, perquè potser vostè no controla, però tal com deia Marx, per passar d'una societat capitalista a una societat comunista, primer hi ha d'haver una transformació d'una cap a l'altra, i que jo sàpiga, això encara no ha passat, però treballem per aconseguir-ho, i algun dia esperem que això arribi, però mentrestant no tenim uns pressupostos soviètics, sinó que tenim uns pressupostos del PSC que, com saben, no tindran el nostre suport perquè precisament tenen molt poca ambició nacional i molt poca ambició de transformació social.

I per contestar, doncs, el que deia el conseller. Si les energies renovables estem com estem és precisament perquè no hi ha hagut ambició i perquè no s'han fet les coses bé. Perquè si hi hagués una aposta clara amb l'energètica pública per fer aquests projectes de la mà del públic amb els ajuntaments, la ciutadania i les empreses del país d'una manera diferent, estaríem en l'actualitat, i evidentment pactat amb tots aquests, i no pas fent-ho de la manera com ho fan vostès. Per això estem on estem.

Referent al Pla de Pobles, els cent primers milions els han pactat per al 2027; aprovem els pressupostos del 2026. I no diem res en contra d'aquest pla, el pla està molt bé, però és clar, estem aprovant el 2026 i vostès posen els cent milions per 2027, cent més per al 28, cent més per al 29, per al 30... És curiós quan estem aprovant els del 2026, per això els diem que no són ambiciosos o si més no, fum sí que en saben vendre.

I després, referent al tema dels sindicats. Escolti, quan un dirigent d'un sindicat, els dirigents de dalt, parlo, diu que fer vagues per no treure acords no és el nostre model doncs no sé a qui representa, però no pas als sindicats de classe i a la gent treballadora, perquè és evident que la USTEC, la Intersindical o qualsevol d'aquests sindicats que estan lluitant, ho fan per aconseguir uns més bons acords i no pas criden a la mobilització per no aconseguir absolutament res.

El model del turisme. Vostè diu que sí, que hem d'anar cap a anar reduint, però les polítiques que fan vostès són a l'inrevés, és per anar incrementant i portant cada vegada més milions de turistes. I parlem de l'ampliació de l'Aeroport que, per sort l'han posposat pel 2030 i pico també, perquè tot fan aquestes polítiques del 2030, 2040. Però bé, alhora que diu que el volen disminuir, alhora parla positivament de projectes com la Ryder CUP, que no servirà absolutament per res més que per donar diners públics cap al sector privat, com la Copa Amèrica, i ho han demostrat els balanços, o d'altres similars i que no aporten res a la majoria de catalans i catalanes que continuen amb feines precàries i no arribant a final de mes.

Perquè aquesta és la realitat del país que ens trobem, és veritat que hi ha molta més feina, molta més gent treballant alhora que hi ha molts menys ingressos i alhora que les famílies arriben molt menys a final de mes, i treballant la gent és pobra actualment

en aquest país; la gent treballant és pobra perquè ens hem dedicat al turisme i als porcs, i això és la realitat de la Catalunya actual que tenim. I comencem a revertir això i posem els diners amb una reindustrialització efectiva i una reindustrialització aportant a empreses que no generaran res al territori, sinó indústria que generi el que necessitem com a país, que és molt tipus d'indústria, però no pas la que vostè ens ha parlat.

I quan diu que vostès compleixen els acords, ja per acabar. Bé, vostès mateixos han hagut de reconèixer que el seu partit, el Partit Socialista Obrer Espanyol, no ha complert amb Catalunya i ha estat desinvertint en la xarxa ferroviària, per exemple, i això és una realitat que ha fet governés el PP o governés el PSOE a l'Estat espanyol, i vostès, estant a l'oposició, no deien res i callaven quan veien que el país..., el seu partit no estava invertint i el nostre país anava caient a trossos, i ara vostès ho paguen, ho estan pagant des del Govern, estan pagant les conseqüències de que PP i PSOE no invertissin a Catalunya i per tant, vostès, el seu partit, si més no, no compleix els acords amb Catalunya.

Fitxer 15

La presidenta

Havent intervingut tots els grups parlamentaris, a continuació, per un temps de quinze minuts i per acabar de donar resposta a les diferents qüestions que s'han formulat, tornàrem a passar al torn de paraula al conseller. Gràcies.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Bé, molt bé. Ja finalitzant. Crec que hem expressat les diferents visions de cadascun dels grups i jo ho he dit, el país necessitava pressupostos per mirar endavant. Per fer-ho feia falta la voluntat del govern de portar endavant aquests pressupostos i de fer-ho amb ambició social, territorial en l'àmbit econòmic, també en l'àmbit nacional. Però també calien suports en l'àmbit parlamentari. I així ho vàrem poder fer amb el grup dels Comuns, amb qui hem fixat una sèrie de prioritats i també amb Esquerra Republicana.

I de nou, vull recordar que és de valentia acordar per tirar endavant el país. I malgrat tot, entenc moltes de les contribucions que s'han fet en positiu per poder sumar, es donin suport o no a aquests pressupostos, a una idea de país que no ens podem conformar amb mirar des de la barrera. Hi ha actors polítics que han vingut per rebentar el sistema. Hi ha actors polítics que han vingut per gestion..., per mirar-se el partit des de la barrera. Però aquells que volem fer funcionar el país, aquells que creiem que l'antídot contra els populismes, contra l'escepticisme generalitzat que corre a tot Europa i a tot el món és fer millorar les institucions. Que quan un ha pagat els seus impostos tota la seva vida no tardis tant en fer el tràmit de dependència, que et puguin atendre en temps i forma l'administració, que puguis una llicència d'activitat econòmica, desenvolupar-la al més ràpidament, que el món rural tingui oportunitats de la mateixa manera que al món urbà, tothom, diguem-ne, tots els demòcrates, tots aquells que tenim vocació de contribuir al país, tothom hi és cridat.

I, per tant, ho dic en l'àmbit d'avui, agraeixo específicament al grup d'Esquerra Republicana i al grup dels Comuns la valentia per haver sumat aquests esforços, però també ho dic especialment al grup de Junts, ho he dit abans també al grup del Partit Popular, que en diferents qüestions en què tenim models de país completament diferents, hem de ser capaços de poder teixir consensos. Com ha sigut possible l'Estatut dels municipis rurals, el vàrem aprovar amb un gran consens de país.

Jo coincideixo amb la senyora Freixa, crec que no ens farem un favor posant la mirada enrere i que el nostre objectiu ha de ser posar la mirada endavant. Però també us demano que no confonguem bou per bèstia grossa amb algunes afirmacions apocalíptiques sobre com està el país, perquè segurament tots hi hem tingut alguna cosa a veure. I, per tant, crec que aquest relat sobre si el país està en crisi, primer, crec que no correspon a la realitat. Crec que el país ho té tot perquè li vagi bé. Evidentment té reptes. Podem descriure com hem arribat a aquests reptes. Més val que posem les energies en pensar com els hem d'afrontar en el futur.

Ho he dit abans, en l'àmbit de qüestions que hem parlat abans com les dels habilitats nacionals han sigut possible gràcies, primer, al Govern, després a Esquerra Republicana i vostès, finalment, amb una operació reeixida al Congrés dels Diputats, amb el que s'ha pogut traspasar aquesta competència, no?

En l'àmbit del finançament, sí que ho dic. Crec honestament que es poden tenir diferents horitzons nacionals, però no es poden bloquejar 4.700 milions d'euros per a Catalunya. Portem massa temps on la dinàmica del tot o res ens ha deixat en res i crec que això no és positiu per a Catalunya i que es pot tenir respecte per mirades diferents, es pot voler fins i tot contribuir a millorar-lo, si el poden contribuir i el poden millorar, doncs millorin-lo. Serà positiu per Catalunya. Però crec que la proposta que s'ha fet és una proposta ambiciosa i que crec que, en aquest sentit, mereix...

També els he de dir que sento algunes coses aquests dies sobre..., ja sé que no tenen res a veure segurament amb vostès, però, però en el seu grup parlamentari a Madrid sento algunes coses d'aproximació a altres grups que els puc dir amb una legislatura espanyola amb el Partit Popular i VOX segur que no millorarem l'autogovern de Catalunya i segur que no tindrem respecte a la defensa dels drets nacionals i al moviment democràtic a Catalunya. I, per tant, crec que aquesta és una reflexió que hem de fer. És cert, jo no sé si no hi ha cap comunitat més que hagi posat damunt de la taula un consorci d'inversions per a Catalunya. Com sempre, Catalunya ha marcat el pas de moltes altres qüestions que s'ha afegit la resta de comunitats. Va ser així en qüestions com l'IRPF en les seves delegacions amb el Govern Pujol, i després va ser un sistema que va beneficiar a la resta. I hi ha un problema d'execució de les inversions de l'Estat a altres comunitats, excepte a Madrid, podria dir. Sí, hi és, perquè avui també hi ha un mal nivell d'execució de les inversions de l'Estat a Andalusia o hi ha un mal sistema de finançament per al País Valencià. I, per tant, evidentment, nosaltres hem fixat moltes vegades el camí o el pas per qüestions que després se n'han beneficiat la resta.

El que volem és que li vagi bé a Catalunya i també li volem que li vagi bé, honestament, li he de dir a la resta d'Espanya. Aquesta és l'aproximació del Govern. Volem que ens vagi bé a tots. La nostra obligació és defensar Catalunya i volem que a Catalunya li vagi bé en aquest sentit, però volem que ens vagi bé a tothom i volem sortir d'una dinàmica que, perquè uns guanyin els altres hi perdin. Jo li dic: sí, crec que executarem aquest pressupost. Anirem ràpid amb complir les qüestions. Per això algunes de les qüestions les hem fixat per a l'any 2027. D'altres, no. Els terminis són els que són. No ens els podem saltar. Però sí, honestament, crec que

executarem aquest pressupost i vull que puguem licitar la variant de les Preses d'Olot si pot ser abans de l'estiu. Bé, crec que serà un pas important per a Catalunya.

Al Partit Popular, allò del pressupost soviètic, com ha recordat vostè i jo que deuríem haver vist els mateixos capítols dels Simpson, se'n recorda de la sessió de les Nacions Unides del Consell de Seguretat, que canvia Rússia per la Unió Soviètica, i dic: Crec que no hem arribat. Crec que no hem arribat aquí. Algú a dalt ha dit: Ja sí. Dic, crec que no hem arribat en aquest punt. Ara, són uns pressupostos amb una visió socialdemòcrata i progressista, d'una formació política, d'un govern que entén que hem de ser competitius econòmicament, que no estem a favor del decreixement, sinó del creixement econòmic. Però volem un creixement que sigui sostenible i que pensem que això ha de ser sostenible amb una millora dels serveis públics en el nostre país.

Crec que el pressupost aborda les prioritats de la ciutadania. Vostè parla de barracons i jo li dic que aquest govern invertirà 100 milions d'euros més en el manteniment de les escoles. Només cal que vegi el gràfic d'evolució de les escoles i respondrà per si mateix. En l'àmbit de la seguretat, ampliem la plantilla dels Mossos d'Esquadra, que té a veure amb el reforç de les polítiques de seguretat amb més dos-cents jutjats i que, evidentment, volem gestionar la nostra capacitat industrial i logística i, per això, el Consorci de la Zona Franca ens sembla que poder-lo alinear amb les polítiques de desenvolupament econòmic del Govern del país és un element central.

També li he de dir que, de tots els grups, qui li anava a dir que vostè és el que parla més del procés. El que parla més del procés és el seu grup i, per tant, que facin una reflexió sobre aquesta qüestió perquè diuen que seguim ancorats en aquesta dinàmica. I jo penso honestament que a Catalunya, amb ple respecte, amb ple respecte per persones que van participar en un moviment que no és el meu, però el Govern ha posat damunt de la taula les seves prioritats. I sí, pacta, i pacta amb altres formacions polítiques del país que tenen visions nacionals diferents a la nostra, perquè entenem que el país ha d'avançar i que, per avançar, ho hem de fer entre persones que pensem diferent.

Amb relació a la CUP, ja ho he dit, sí tenim visions d'algunes qüestions que són diferents. Creiem que el país ha de donar passos endavant en matèria d'infraestructures, en matèria d'energies renovables i que no ho posarem només posant una placa a cada poble, sinó que necessitem parcs solars, que necessiten parcs eòlics perquè volem ser menys dependents de països tercers i perquè podem tenir una energia més barata i perquè volem poder donar suport al sector primari del nostre país.

I si creiem que hem de dependre menys d'algunes qüestions del turisme, jo no vull criminalitzar el turisme, perquè hi ha molta gent en el nostre país que viu del turisme, que es guanya el seu sou del turisme, que també fa una contribució econòmica en el país. El que defensem del turisme és que reparteixi els seus beneficis damunt del conjunt del territori, que pagui les externalitats negatives, que pagui sous dignes i de qualitat. Però si volem major potència industrial, caldrà que agilitzen determinats tràmits, que afavorim la inversió estrangera, perquè, és bona o no és bona, el procés de reindustrialització de l'antiga planta de Nissan actualment la planta d'Ebro a la Zona Franca? Jo crec que sí i, per tant, doncs aquest és un procés sobre el que el que parlem.

I al diputat de VOX, vostè parla molt del Nadal, però li recordaré una frase de Sant Joan que diu que qui no estima el que veu no pot estimar el qui no veu.

I, a partir d'aquí, doncs, res més.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, conseller, per acompanyar-nos en aquesta estona, en aquesta presentació dels pressupostos de la Generalitat, evidentment a tot l'equip que avui l'ha acompanyat al llarg d'aquesta tarda.

I sense més intervencions, aixequem la sessió. Gràcies.

La sessió s'aixeca a...